

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પુસ્તક ૩૯ મું

અંક ૧૨ માં.

અનુક્રમણિકા

ક્રાંત્યુગ

સંવત ૧૯૮૦

૧ જિનવર સ્તુતિ	(ભીખાલાલ છગનલાલ)	૩૬૬
૨ દર્દીનો પ્રકાર	(પદ)	૩૭૦
૩ આત્મોપદેશ	(પદ)	૩૭૧
૪ બોધદાયક દોહરા	(ચુનીલાલ સોભાગચંદ)	૩૭૧
૫ શત્રુજયના યજ્ઞાણુ મોટે સમયોચિત બે બોલ (સ.ક.વિ.)		૩૭૨
૬ દરેક જૈન યાત્રાળુને અગત્યની સચના	"	૩૭૩
૭ પ્રભુ મહાવીરની જયતિને અંગે બે બોલ	"	૩૭૫
૮ પ્રજ્ઞોત્તર	(પ્રશ્નકાર અહ્યાભાષ્ય મોતીચંદ)	૩૭૭
૯ હિતશિક્ષાનું સસતું રહસ્ય (સંપૂર્ણ-તંત્રી)		૩૮૧
૧૦ જૈન સાહિત્ય સેવા	(મોક્ષિતક)	૩૮૮
૧૧ જૈન શાસનની અંપૂર્વ ઉદારતા (સુનિચ્યમરેન્દ્રવિજય)		૩૯૨
૧૨ તત્ત્વાર્થનું રહસ્ય, યાત્રાંશુપે. (ચીમનલાલ દ. શાહ)		૩૯૫
૧૩ બહેનોને વિનંતિ	(મોહનલાલ ડી. ચોકસી)	૩૯૮
૧૪ વર્તમાન સમાચાર		૪૦૦
૧૫ સભાને મળેલી ઉદાર દિલની સળાવત		૪૦૨
૧૬ શ્રી તાળધવજ તીર્થ સંબંધી નિર્ણય		૪૦૩
૧૭ પુસ્તકો વિગેરેની પહોંચ	ટાઇટલ પેજ ૩ બું.	

પ્રગટ કર્તા.

વાર્ષિક મુદ્રક રૂા. ૧-૮-૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા.

પ્રાસરેલ રૂા. ૦-૪-૦

ભાવનગર.

આવનગર-શારદાવિજય પ્રી. પ્રેસમાં રૂા. અટલાલ લશ્કરભાઈએ છાપ્યું.

જ્યારે પુસ્તકવ્યસિદ્ધિ લાઉં.

૧ છપાય છે.

૨ નાના નાના પ્રકરણોમાં આવૃત્તિ થીજી.

૩ એકાદમીને સત્સંગમાં કયા ભાષાંતર-વિભાગ ૨ બે.

૪ એકાદમીને સત્સંગમાં પુરુષ ચરિત્ર ભાષાંતર. પર્વ ૭-૮-૯ (આવૃત્તિ ત્રીજી.)

૫ એકાદમીને સત્સંગમાં પ્રાકૃત. સંસ્કૃત છાયા સાથે.

૬ એકાદમીને સત્સંગમાં રાત્રીનું રહસ્ય. (જૈનધર્મપ્રકાશમાંથી)

૭ એકાદમીને સત્સંગમાં પુરુષ ચરિત્ર ભાષાંતર. પર્વ ૩ થી ૬. (આવૃત્તિ ૩ જી.)

૮ એકાદમીને સત્સંગમાં ભાષાંતર.

૯ એકાદમીને સત્સંગમાં સૂત્ર, સૂત્ર, સૂત્ર, સૂત્ર, સૂત્ર સહિત.

૧૦ નવાજી યાત્રાનો અનુભવ. (આવૃત્તિ બીજી)

૨. તૈયાર થાય છે.

૧૦ એકાદમીને સત્સંગમાં ચરિત્ર

૧૧ એકાદમીને સત્સંગમાં વિભાગ ૩ બે. (નાના નાના પ્રકરણો-સાર્થ.)

૧૨ એકાદમીને સત્સંગમાં તીર્થોની તીર્થમાળા. (સાર્થ)

એક સુધારો.

ગયા અંકમાં પ્રશ્નોત્તરના લેખમાં પ્રશ્નકાર તરીકે જીવનલાલ અમરશી લખ્યા છે તે ભૂલ છે, ત્યાં જીવનલાલ રાયચંદ. બનેજા. એમ વાંચવું.

સાધુ સાંઘીને અવશ્ય કરવાના કાઉન્સિલ.

જેન સુદિ ૧૧-૧૨-૧૩ અથવા ૧૨-૧૩-૧૪ અથવા ૧૩-૧૪-૧૫ મે
દેવસી પ્રતિક્રમણમાં સજાય કયા પછી ખમાસમણ દઈ ઈન્છાં અચિત્તરજ
જોહારાવણીબુદ્ધિ કાઉન્સિલ કડું? ઈન્છાં કરેમિ કાઉન્સિલ, અત્તથ્થં કહી ચાર
લોગસ્સને સાગરવરગણીસ સુધી કાઉન્સિલ કરવો. પારીને લોગસ્સ કહેવો.
આ હકીકત બૂરી ન જવાય માટે યાદ આપેલ છે.

શ્રી પૂજારી.

શ્રીમદ્ વિજયનંદ સુરીશ્વર કૃત પાંચ, સુનિરાજ શ્રી હંસવિજયકૃત
એક અને સુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયકૃત ૧૫ કુલ ૨૧ પૂજારી સંઘ. સુ-
નિરાજી સુંદર દાઈપમાં, હિંચા કાગળ ઉપર માસ્તર માણેકલાલ નાનજી છપાવે
છે. યોગક વખતમાં બહાર પડશે. કુલ પૃષ્ઠ ૫૦૦ થશે, છતાં કિંમત રૂ. ૨ સમજ
છે. ખર્ચ વધારે થશે તે માસ્તર આપવાના છે. સંગવત્સ પત્ર લખો—

(પ્રકાશક) — શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા — ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

જં કલ્લે કાવવં, તં અજ્જંચિય કરેહુ તુરમાણા ।
 बहुविधो हु मुहुत्तो, मा अवरणं पडिस्केह ॥ १ ॥
 “જે કાલે કરવું હોય (શુભ કાર્ય) તે આજેજ અને તે પણ
 ઉતાવળે કર, કારણકે એક મુહૂર્ત (એ ઘડી) પણ ઘણા
 વિધનાયુ હોય છે, માટે બપોર સુધી પણ બમીશ નહીં”
 (વિલંબ કરીશ નહીં.)

પુસ્તક ૩૯ મું.] રાગણ-સંવત ૧૯૮૦. વીર સંવત ૨૧૫૦. [અંક ૧૨ એ.

શ્રી જિનવર સ્તુતિ.

(લેખક-શા. લીખાભાઈ જગનલાલ)

વસંત તિલકા.*

જેવી રીતે શીતળતા જળમાં રહી છે, વૈરાગ્યમાં વિમળતા પ્રસરી રહી છે;
 પુષ્પે પરિમલ યથા સ્થળવાસ રૂપે, દુઃખો અમાપ જીવતે ભવરૂપ દૂષે. ૧
 તેવી રીતે ત્રિજગનાથપણું તમારું, જે જ્ઞાન ત્રણ ધરવે દુઃખ કાપનારું;
 છે જન્મશ્રીજ પ્રભુ સિદ્ધ સ્વભાવથી તે, ચેષ્ટાદિ બાળવયની કરતાં વિભાવે. ૨

+ + + + +

સંસાર માર્ગમહિમાં મહિમા તમારો, પ્રખ્યાત કદપતર તુલ્ય છતાં ગમારો;
 ખીજે ભમે રવિ છતાંય પ્રકાશ માટે, (પણ) ના રોહણાયગવિના મણિ અન્યસ્થાને. ૩

* આ કાવ્યોમાં રહેલા ભાવ, કલિકાળ સર્વજ્ઞ ભગવાન શ્રીમન્ હેમચં-
 દ્રાચાર્ય કૃત ત્રિપથિશલાકાપુરુષચરિત્રમાં ધર્મે કરેલ પ્રભુની સ્તુતિના કાવ્યો-
 માંથી લીધેલ છે.

૨૭૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પાનાચલ દ્રવરૂપે શલ્યકર્મના છે. આધારસ્તંભ સમ સુદૃઢ ધર્મના છે;
 પંચાનિધારક વિષુ રિપુગર્મના છે, સુંગાર એકજ અહો ગનહર્મના છે. ૪
 પાપી સ્વયંભૂરમણોદયિની ગણાયે, વૃદ્ધિની બિંદુ ગણતી કદી નક્કી થાયે;
 ના પાપપૂર્ણ પૃથ્વી નિજ પાપ માપે, તારો ન તોય ગુણ લેશ કદી ગવાયે. ૫

x

+

+

+

પ્રાર્થા વિના પ્રજા સહાયક સાર્થનાહ, વાતસલ્યવાન વિણ કારણ વિશ્વવાહ;
 સંબંધ લેશ તરુ બાંધવ તોય આપ, દીધું ન લીધું લવર યદ્યપિ તોય નાય. ૬
 જે દેહ ત્યાગ કરી ભાગ્ય ન અન્ય પામે, ઉદારસી આપ યદિ ત્યાં ચરણે વિરામે;
 ઈચ્છે ન જે ધનપતિ ધન ત્યાં ભરાયે, છે શું ગરૂર વનને જડીપુટ્ટી થાયે. ૭

x

x

+

+

(પણ મહારા નાથ મહારે તે કરવું શું ? કારણકે—)
 ચિતારહિત કૃષ્ણની વિષુ હું અને આ, મૂર્તિ તમારી કૃષ્ણરૂપજ શું કરું ત્યાં ?
 એવા વિચારવમણે જડ આ મનેથી, હું શું કરું કરી પ્રસાદ ખતાવી દોને. ૮

દર્દીનો પોઠાર.

(લેખક-શા. લીખાલાલ જગનલાલ.)

ગાઝલ.

અમે દર્દી સદાનાને, ખતાવો કે. દવા સારી;
 સહેલા સર્વ ભાગાને, ઝડપથી જે રૂઝવનારી.
 અમારા રોગ બહુ જૂના, ઘણા ઉડાણમાં લાણા;
 તપાસોને ખૂણે ખૂણા, અન્યા ભવવ્યાધિએ સૂના.
 અમારો એ પિતા માતા, અમારો એ જીવનદાતા;
 અમારો સત્ય એ ત્રાતા, પમાડે જેહ સુખસાતા.

૧૯૨૯થી ૬ દિવસ

આત્મોપદેશ.

૩૭૧

આત્મોપદેશ.

(સર્વે મૂઢી આત્મા જવું છે.)

ચેતનજી ! ચેતો, ડાઘ નહિ દુનિયામાં તહારું.— એ દેશી.

જાણી લે જીવડા, મુઢીને ચાલવું છે માયા;

છોડી આ જવું સર્વે, પાકા નહિ ડાઘના પાચારે. જાણી૦ ૮૬

ખડુ બળવાન ખડુ ઋદ્ધિવાળા, રાવણ આદિ કર્મ રાયા;

છત્રપતિ ને ચક્રવર્ત્યોદિક સર્વે, ચિતામાં નાંખીને ચેતાચારે. જાણી૦ ૮૭

સાધુ સંત ખાખી ફકીર સંન્યાસી, મુદ્દલ ના રાખતા માયા;

પંડિત પૂરાણી અમીરાદિ પહોંચ્યા તે, પરવાના ડાઘએ ના પડાચારે. જાણી૦ ૮૮

ખાગ ખંગલા હાટ હવેલી ખનાવી, લાડી ને ગાડીથી લોભાયા;

એશચારાસમાં અતિ અલભેલા, કુટ્ટી ખાળી તેઓની કાચારે. જાણી૦ ૮૯

સંસારે સ્વાર્થના સર્વે સંબંધી, એ તો ના એક કામ આચારે;

અતે જીવ તહારો જવાનો એકલો, પ્રેમી પ્રબળે તહારી કાચારે. જાણી૦ ૯૦

હું ને મહારં એ હરદમ હેતથી, જપનાર કહીં ઝડપાયા;

નહિ હું ને વળી નહિ ડાઘ મહારં, મંત્રથી કંઈક મુકાચારે. જાણી૦ ૯૧

જવાલુ અતે ખરં જાણી લે નગીના, સહ્યુરએ શબ્દ એ શીખાયા;

તેથી કામ તહારં થવાનું તડકે, જપોને જપ જિનરાચારે. જાણી૦ ૯૨

બોધદાયક દોહરા.

વણ બોલાવ્યા ખડુ ખડે, વણ તેડાવ્યા અય;

વિવેકને નહીં ઝાળખે, એ મૂરખના રાય. ૧

ભણુતાં કદી થોડું ભણ્યો, શીખ્યો વચન વિવેક;

સલા વિષે તે શોભતો, એ ગુણ પામી એક. ૨

વિવેક વિનાનું માનવી, સમજે પણ સમાન;

વાનરને પણ છે જુઓ, હાથ પગ સુખ કાન. ૩

શ્રી સેન ધર્મ મંકાશ,

લોભ ઘટારે લાગને, લોભ લશણુ જાપ;	
જોગે રાખ્યો લોભને, ખાતે ખત્તા ખાય.	૪
વાત ૧ ફરે વાદળ ફરે, ફરે તહિના પૂર;	
ઉત્તમ બોલ્યા નવ ફરે, પશ્ચિમ ઉગે સૂર.	૫
સાકર ન તજે સરસપાણુ, સોમલ તજે ન ઝેર;	
સંજ્ઞન તજે ન સજ્જતા, દુર્જન તજે ન વેર.	૬
આળસમાં દુઃખ અતિ ધાયું, ભર્યો રહે ભરપૂર;	
તે માટે સંજ્ઞન તમે, કરો દેહધી દૂર.	૭
આળસ તજી ઉદ્યમ કરો, ચિત્તમાં કરી વિચાર;	
સુખ પામે જન સર્વદા, વળી સુધરે સંસાર.	૮
કાલ કરે સો આજ કર, આજ કરે સો અળ;	
અવસર વીર્યો જાત હે, ફેર ફરેગો કળ ?	૯
વ્યાપારે ધન સાંપડે, ખેતી થકી અનાજ;	
અભ્યાસે વિદ્યા મળે, ખાંડાંખળથી રાજ.	૧૦

સંપ્રાકટ-ચુનીલાલ સોભાગ્યચંદ.

હીસાકંપ

શત્રુજય તીર્થની યાત્રાની ઈચ્છા ને ઝંખના રાખનારા
ભાઈબહેનો પ્રત્યે સમયોચિત બે બોલ.

(લેખક-સદ્યુક્તશત્રુજી કર્પૂરવિજયજી)

કઈક ઉત્તમ જૈન ભાઈ બહેનો આત્માના કલ્યાણ માટે પ્રતિવર્ષ શત્રુજયાદિ
કોઈ ને કોઈ તીર્થની યાત્રાર્થે નિયમિત જવાને ટેવાયેલાજ હોય છે. ત્યારે કેટલાએક
ભાઈ બહેનો સંયોગોની પ્રતિષ્ઠાથી કે આળસ ને કૃપણતાદિક કાઠીયાની પરવ-
શતાથી ભાગ્યેજ પવિત્ર તીર્થયાત્રાનો લાભ લઈ શકે છે. જે આળસ કે કૃપણ-
તાદિક દોષોને દૂર કરી શકાય તો પછી શત્રુજય જેવા પવિત્ર તીર્થરાજની યાત્રા-
એવા ભક્તિનો લાભ સહેજે લઈ શકાય. કેટલાએક મુખ્ય ભાઈ બહેનો તીર્થ-
યાત્રા કરવા જવાની કે તેવાં જીર્ણ ધર્મઆચરણ કરવાની ભાવનાજ ભાવતા
બેઠી રહે છે; પરંતુ ખરી તકે પુરુષાતન દેશરથીને ધારુ કામ કરતા નથી, તેથી

પવિત્ર તીર્થયાત્રાએ જતા દરેક જૈન યાત્રાળુને અગત્યની સૂચના. ૩૭૩

તેઓ આત્માની કશી ઉજ્જતિ સાધી શકતા નથી. જેમણે નવાણું યાત્રા વિધિ-
સર કરવીજ હોય, અથવા કંઈક અધિક સ્થિરતાથી આવા પવિત્ર તીર્થની
યાત્રાનો લાભ લેવોજ હોય તેમને માટે અત્યારે સારી અનુકૂળતા લેખી શકાય.
પાલીતાણુના રાજ્ય સાથે યાત્રિકો માટે આઠીશ વર્ષ માટે થયેલ કરાર પૂરે.
થઈ જાય તે પહેલાં ભારતવાસી દરેક શ્રાવક શ્રાવિકા પેટ ભરી ભરીને આ
પવિત્ર તીર્થરાજની યાત્રાનો લાભ જરૂર લઈ લે એ ખાસ ઇચ્છવા યોગ્ય છે.
જો કે કરાર પૂરો થયા બાદ રાજ્યાધિકારીઓને સદ્વ્યુદ્ધિ સૂઝે અને જેનો
સાથે સારો એખલાસ સાચવી રાખવા સુલેહ શાન્તિથી વર્તે, સંતોષકારક સમા-
ધાન કરી લે. તો તીર્થરાજની યાત્રા કરવા ઇચ્છનારાઓને અંતરાય ઉભો
નજ થાય; તોપણ મુજબ જનોએ અગમચેતી વાપરી મનમાં તે ખાખત કશી
અખખા ન રહે તેવો અને તેટલો અર્ધો લાભ લેવા મળેલી સ્વાધીન તક તો
ગુમાવવી નહીંજ. તે માટેજ આ હાદિક પ્રેરણા કરી છે. ઇતિશમ.

પવિત્ર તીર્થયાત્રાએ જતા દરેક જૈન યાત્રાળુને અગત્યની સૂચના.

(લેખક-સદ્ગુણાતુરાગી કર્પૂરવિજયજી.)

“ અન્યસ્થાને કૃતં પાપં, તીર્થસ્થાને વિમુચ્યતે; તીર્થસ્થાને કૃતં પાપં,
વજ્રલેપં મવિણ્યતિ ”—અન્ય સ્થળે કરેલું પાપ તીર્થસ્થાને સદ્વિવેક થોડે
છૂટે છે, પરંતુ અવિવેકતાથી તીર્થસ્થાનમાં કરેલું પાપ વજ્રલેપ થાય છે.
એમ સમજી દરેક યાત્રાળુએ નીચેની હકીકત જરૂર લક્ષ્યમાં રાખવી ઘટે છે.

૧ શત્રુજય, ગિરનાર, આબુગઢ, સંમેતશિખર, પવાપૂરી ને અંપાપૂરી
વિગેરે ગમે તે પવિત્ર તીર્થસ્થળની યાત્રા કરવાના અર્થી ભાઈજનોએ પો-
તાતા પરિણામ કોમળ રાખીને, યાત્રાનો લાભ લેવાને આવતા અન્ય યાત્રા-
ળુઓની પણ યોગ્ય સગવડ સાચવવા ભૂલવું નહીં.

૨ આપણે જાતે થોડું ઘણું કષ્ટ વેડીને પણ સામાની સગવડ સાચવવી-
સાચવવા પૂરતી કાળજી રાખવી. એ નિઃસ્વાર્થ સેવાનો લાભ ચૂકવો નહીં.
સ્વાર્થની ખાતર તો સહુ કોઈ થોડું ઘણું કષ્ટ સહન કરે છેજ, પરંતુ પર-
માર્થની ખાતર બાકી બુઝીને કષ્ટ સહન કરવામાંજ વડાઈ રહેલી છે.

૩ મુસાફરી દરમિયાન રેલ્વે-ટ્રેઈનમાં, બેલગાડી કે ઘોડાગાડી વિગેરેમાં,
તેમજ ધર્મશાળામાં એ રીતે નિઃસ્વાર્થપણે વર્તતાં ઘણા લાભ ઉઠાવી શકાય,
એક બીજાને મદદગાર થઈ શકાય અને અન્યને આદર્શરૂપ બની અનેક જનોને
ધાર્મિકસેવા ને શાસ્ત્રસેવામાં માર્ગદર્શક બની શકાય.

૪ ઘર આગળ આવતા મેઘાન પરોણાની સેવા ચાકરી કરીએ તેથી અતિ કેમથી પવિત્ર તીર્થયાત્રા પ્રસંગે મળતા યાત્રિકોની સેવા ચાકરી કરવી ઘટે.

૫ પાતાને સુકારોથી યાત્રાર્થે નીકળ્યા ત્યારથી કોઈ પણ કે પ્રાણીને મારા આપવો ન ઘટે. ખુદલા-અણુવાણે પણ આલતાં બત્રા કરવાનું ફળ વર્ણવી ન શકાય એટલું બધું કહ્યું છે. તે મોજશોખની પૂનમાં મુખશીલતાથી ગુમાવી દેવું ન ઘટે; કારણ કે સમજીને દેહદમન કરવાનું ભારે ફળ કહ્યું છે.

૬ શરીરની ક્ષીણતાદિક ખાસ માંદગીના કારણ સિવાય ગર્ભશ્રીમંતોને પણ છતીશક્તિએ જ્યણાપૂર્વક અણુવાણે પણ ચાકીનેજ તીર્થયાત્રા કરવી ઘટે; કેમકે આપણે કર્મથી હળવા થવા માટેજ તીર્થયાત્રા કરવા જઈએ છીએ, ભારે થવાને તો નહીંજ, એ મુદ્દાની વાત ભૂલવી નહીં જોઈએ.

૭ જીવિતવ્ય સહુને વહાણું છે, તો પછી છતી શક્તિ ગોપવી, જનાવરોને મહા ત્રાસ આપી, જયંણુ રહિત બત્રા કરવા જવા આવવાનો અર્થ શો ? પ્રભુની આરા સાચવીનેજ યાત્રા કરી લેણે સમજવી.

૮ સહુ સાથે મૈત્રી, હુણી પ્રત્યે દયા-અનુકંપા, અને સદ્ગુણી પ્રત્યે પ્રમોદ તેમજ પાપી પ્રત્યે અદ્રેષ (ઉપેક્ષા) ભાવના સજવાથીજ કરવામાં આવતી ધર્મકરણી સફળ થઈ શકે છે.

૯ પવિત્ર તીર્થની યાત્રા કરવા જતાં અને યાત્રા કરી નિવરત્યા પછી તો અવશ્ય અનીતિનો સર્વથા ત્યાગજ કરવો જોઈએ. પવિત્ર તીર્થની યાત્રા કર્યાની સફળતા ત્યારેજ લેખી શકાય.

૧૦ અનીતિવંતનું મનજ ધર્મકરણીમાં એટલી શકતું નથી અને મન વગરની બહાર દેખાવ પૂરતી કરેલી કરણી કે યાત્રા સારું ફળ આપી શકતી નથી. તેથીજ યાત્રિકોએ દયા, સત્ય, પ્રમાણિકતા અને સુશિલતા સાચવવા પૂરતી કાળજી રાખવી જોઈએ. એકલા વગરનાં ગમે તેટલાં મીઠાં કર્યાં શા કામના ?

૧૧ પ્રભુનાં હિતવચનોને યથાશક્તિ અનુસરીને આલવાથીજ સ્વશ્રેય થઈ શકે છે.

૧૨ નિર્મળ તત્ત્વશ્રદ્ધા અને યોગ સહિત સદ્ગતિનવડેજ સ્વકલ્યાણ સાધી શકાય છે. પોતે હિતમાર્ગને ટઢતાથી સેવનાર અન્યનું પણ હિત કરી શકે છે.

૧૩ યોગ્યતા મેળવવા વગર વસ્તુધર્મની પ્રાપ્તિ થઈ શકતી નથી, તેથી હિત્તમ પ્રકારની ક્ષમા, નમ્રતા, સરલતા, અંતોષ અને ઉદારતાદિવડે હુનેય્યતા મેળવવા સૂઝવું નહિ. રૂડી યોગ્યતા પામેલો જીવ ચિંતામણિ રૂન જેવો ધર્મ સહેલો પામી શકે છે.

૧૪ કોઈ જાતનું દુઃખસન પડી જાય તો તે પવિત્ર તીર્થની બેઠીને

પ્રભુ મહાવીરની જયંતિને અંગે બે બોલ.

૩૭૫

જરૂર ફર કરી દેવું નેહ્યં. અને પવિત્ર તીર્થને ભેરી તપ-જપ-જ્ઞાન-ધ્યાન-ન-તપચ્ચખખાણુ કરવાનું વ્યસન જરૂર વધારવું નેહ્યં.

૧૧. જંગમ તીર્થ સમાન સદ્ગુણી સંતજનોનો સમાગમ કરી દોષમાત્ર ફર કરવા માટે તેમની સ્વાર્થ વગરની હિતશિક્ષાને સહુએ જરૂર અનુસરવું નેહ્યં.

૧૬ મન વચન કાયાથી સઘળી શુદ્ધિ સાચવી, સહુનું શ્રેય થાય એવું આપણી આસપાસ શુદ્ધ વાતાવરણુ જમાવવું નેહ્યં કે જેથી સ્વપરકલ્યાણની સિદ્ધિ જરૂર થવા પામે.

૧૭ શત્રુજયતીર્થરાજ જેવા સર્વોત્તમ સ્થાનમાં ખીલુ ખટખટ તણ શાન્તિથી રહેનારનું મુળે સ્વહિત સાધી શકે છે. અંતરલક્ષથી જયણા સહિત પગે ચાલીને કચેલી એક પણ યાત્રા જેવી લાભદાયક છે તેવી જયણા રહિત ઉપયોગયૂન્યપણે કરાતી અનેક યાત્રાઓ પણ લાભદાયક થઈ શકતી નથી. તેથી તીર્થયાત્રા કરવા ઇચ્છતા સહુ ભાઈબહેનોએ જયણા સાચવવા માટે જરૂર પૂરતું લક્ષ્ય રાખવું નેહ્યં. ઇતિથામ.

પ્રભુ મહાવીરની જયંતિ ઉજવવા સહુ ભાઈબહેનોને ભારે હોંશ હોય છે, તેથી તેની સાર્થકતા-સફળતા કરવા સારૂ સમયોચિત બે બોલ કહેવામાં આવે છે, તે લક્ષ્યમાં રાખી પ્રમાદ રહિત તેનું પરિપાલન કરવાની જરૂર છે.

“ અંગ વસન મન ભૂમિકા, પૂજોપગરણુ સાર;

ન્યાયદ્રવ્ય વિવિશુદ્ધતા, શુદ્ધિ સાત પ્રકાર.

“ સાતે શુદ્ધિ સમાચરી, ધરી પ્રભુનું ધ્યાન;

અંતરના ઉદ્ધાસથી, કરીએ નિત્ય પ્રણામ. ”

શુદ્ધ દેવ ગુરૂ ને ધર્મનું આરાધન કરવા ઇચ્છનારા એટલે કે આત્મામાં દેવગુરૂ ને ધર્મને બળત કરવાના ખાખી દરેક ભવ્યાત્માએ ઉપર સૂચવેલી સાતે પ્રકારની શુદ્ધિને યથાર્થ સમજી લઈ તેને ચીવટથી આદર કરવો ઇચ્છે. સમન્વયાનો સારજ એ છે કે જાતે ખરી વાતને આદરી ખીન્ન અણસમજી કે ઓછી સમજવાળા મુગ્ધ ભાઈબહેનોને શુદ્ધ પ્રેમભાવથી તે વાત ગળે ઉતારવા બનતો પ્રયત્ન કરવો, જેથી તેમનું તથા તેમની બાવી પ્રજનનું પણ શ્રેય-કલ્યાણ સહેજે થવા પામે.

દ્રવ્ય ભાવ ભેદે બે પ્રકારની પ્રભુની પૂજા કહી છે. તેમાં મલિનારણી સાહુ ગૃહસ્થ શ્રાવક કાવિકાને દ્રવ્યપૂજાપૂર્વકે ભાવપૂજા અને નિરારણી સાહુ સાધ્વીઓને કેવળ પ્રભુની આજ્ઞા આરાધન રૂપ ભાવપૂજા કરવાની કહી છે. પંચ-પ્રકારી અષ્ટપ્રકારી વિગેરે અનેક રીતે પ્રભુની અંગપૂજા ને અગ્રપૂજા શક્ય શકે છે. ઉક્ત પ્રસંગે એ સાતે શુદ્ધિનો યથાયોગ્ય ખપ સહુ સન્નજન ભાઈ-

વર્તમાની અવસ્થા કરવો પડે છે, તેમ કરવાથીજ દ્રવ્યપૂજાની સફળતારૂપ સહ-
નતાનું નિવૃત્ત થાય અને શાસ્ત્રોક્ત અનેક સફળતાની સમજાનોની પેરે એથી સારે
કર્મનિર્વાહ અથવા સુદૃઢ-પુન્ય ઉપાર્જનરૂપ આપાત લાભ થઈ શકે. તેથીજ
આગસ ને દૃષણનાદિક દોષ તજી સાતે શુદ્ધિનો જરૂર સહુએ ખાપ કરવો
અને અન્ય ખામી જાનોને તે સારી રીતે સમજવો. શત્રુજયયાત્રાવિચારાદિક
શુકમાં ઉક્ત હકીકત અધિક સ્પુટ કરીને સમજાવી છે, છતાં આસ ઉપયોગી
જાણીને પ્રસંગોપાત અહીં પણ જણાવાય છે.

- ૧ શુદ્ધ જાણેલા તીર્થજગાદિકવડે જયણાયુક્ત સર્વાંગ સ્નાન કરવું.
- ૨ શુદ્ધ નિર્દોષ રીતે જાનેલાં આખંડ વસ્ત્ર આંગ ઉપર ધારણ કરવાં.
- ૩ અપજાતાદિક દોષને ટાળી નકામા સંકલ્પ વિકલ્પ રહિત મનને કરવું.
- ૪ સેવા ભક્તિ કરવાનું સ્થળ પ્રથમથીજ જયણા સહિત સાફ કરી લેવું.
- ૫ પૂજના ઉપગરણ જોઈએ જોવા સાફ જયણાયુક્ત રાખવાં.
- ૬ પ્રભુભક્તિપ્રસંગે વાપરવાની સર્વે વસ્તુઓ ન્યાયદ્રવ્યથી વસાવવી.
- ૭ દરેક પ્રસંગે વિધિનો યથાર્થ આદર કરવાનું ન ભૂલવું.

ઉપર પ્રમાણે દ્રવ્યપૂજા કરીને પછી અર્થંગભીર ચતુર્વંદન સ્તવનાદિક
સ્તુતિ પ્રભુના ગુણગમિત ઉપયોગ સ્થિર રાખીને આખંડ પ્રેમ ઉઘાસથી રિયરતા
મુજબ કરવાનું ભૂલવું નહિ, તેમ કરતાં ખીજાનું મન પણ સાંભળવા લલચાય
ને ઉપયોગ નિવૃત્ત થાય તેવી શાન્તિ જાળવીને બધું કરવું. “તીર્થપતિ ને
તીર્થસેવા, એ તો સાચા મોક્ષના મેવા.” ઈ “એકવાર પ્રભુવંદના રે, આગમ
રીતે થાય; કારણ છતે કાર્યની રે, ચિદ્રિ પ્રતીત કરાય.” ઈ વચનોની સાર્થકતા
થાય તેવું લક્ષ્ય રાખવું. “પ્રીત અનંતી પરથકી, જે તોરે હો તે જોરે એહ;
પરમપુરૂષથી રાગતા, એકવત્તા હોંઠાળી ગુણુ ગેહ. કંપભગ્નિજીંદશુ પ્રીતપી.”
હવેને અનાદિકાળથી પરપુણ્ય સાથે અનંતી અપાર પ્રીતિ લાગેલી છે, તેની
અસારતા વિચારી તેને તોડ્યા વગર પ્રભુ સાથે ખરી પ્રીતિ લાગી શકે તેમ
નથી. ધૃષ્ટિક ને દલિપત લેશમાત્ર સુખાભાસ મધુગિંદુની જેવો જોઈ મુગ્ધ હવ
તેથી લલચાઈ જન્મમરણનાં અનંત દુઃખ વહોરી લે છે; પરંતુ સાચા સહ-
ગુરના ઉપદેશામૃતથી વૈરાગ્ય જાગતાં વિષયાસક્તિ મોળી પડી જાય છે, અથવા
સુચતા તાપથી ઝાકળની જેગ તે વિચરાળ થઈ જાય છે; એટલે શુદ્ધ દેવ ગુર
ને ધર્મપત્યે સાચી પ્રીતિ જાગે છે, અને સમ્યક્ જ્ઞાન વૈરાગ્યના સિંચનથી
તે દિન દિન પ્રત્યે પુષ્ટ થતી જાય છે.

દ્રવ્યપૂજા ગૃહસ્થોને સાધનરૂપ છે અને લાવપૂજા સાધ્ય છે. પ્રભુની
ખરા દીસથી સ્તુતિ-સ્તવના-પ્રાર્થના કરી મનને પ્રભુના ગુણવડે રંગી દેવાથી

પ્રશ્નોત્તર.

૩૭૭

અને એવા ઉત્તમ ગુણોનું પરિશીલન કરવાથીજ તેની સાર્થકતા થાય છે. દ્વિસાદિક દોષોથી વિરમનું અને અદ્વિસાદિકનો અત્યંત આદર કરવો. પાંચે ઉન્નિયોના વિષયોમાં લાગી રહેલી આસક્તિ તજવી અને ખરા વૈરાગ્યથી આત્માને વાસિત કરવો. કોષાદિક આરે કપાગોનો નિગ્રહ કરવો અને ક્ષમાદિક ઉત્તમ ગુણોનો આશ્રય કરવો. મન, વચન, કાયાના દુષ્ટ યોગ (વ્યાપાર)ને વર્જતા અને વિચાર વાળી તથા આચારની શુદ્ધિ કરવી એ ભાવપૂર્ણનું ખરું રહસ્ય છે. ભવિક આત્માઓ પોતાના આત્માને એથીજ તરગોળ કરી ખરું સુખ અનુભવે છે. ભવ્યાત્માઓને એવી સદ્ગુણો જાગે એવી પ્રાર્થના છે. ઇતિશમ્.

પ્રશ્નોત્તર.

(પ્રશ્નકાર શા. હાથાભાઈ મોતીચંદ-આરખાડ)

પ્રશ્ન-૧. વૈતાલ્ય તથા ચિત્રકૂટ પર્વત અહીંથી કેટલો દૂર છે? અને ત્યાં જવું હોય તો હાલ જઈ શકાય કે નહીં?

ઉત્તર-વૈતાલ્ય તો શાશ્વત પર્વત છે અને તે ભરતક્ષેત્રની મધ્યમાં છે. અહીંથી તે ખડુ દૂર છે. વચમાં જળ સ્થળ વિગેરે એવા છે કે ત્યાંસુધી પહોંચવું અત્યારે શક્ય નથી. ચિત્રકૂટ માટે કાંઈ શસ્ત્રમાં ઉલ્લેખ નથી. તે કોઈ સામાન્ય પર્વત હોય તો તેનું સ્થળ જાણવાથી ત્યાં જઈ શકાય.

પ્રશ્ન-હિમવાન (ચૂલહિમવંત) પર્વત કયાં છે? અહીંથી કેટલો દૂર છે કે જેની ઉપર લક્ષ્મીદેવીનો નિવાસ છે, અનેક કમળો છે અને જેમાંથી ગંગા ને સિંધુ બે નદીઓ નીકળી છે. ત્યાં હાલ કોઈથી જઈ શકાય?

ઉત્તર-ચૂલહિમવંત નામનો શાશ્વત પર્વત ભરતક્ષેત્રની સીમા ઉપર ઉત્તરે છે. ભરતક્ષેત્રની ઉત્તર દક્ષિણ લંબાઈ પર ૬ યોજન છ કળા છે. તે યોજન ૧૬૦૦ ગાઉનું ગણાય છે. તે પર્વત ઉપર પવનદ્રહ છે. તેમાં પૃથ્વીકાયમય અનેક શાશ્વત કમળો છે. તેમાંના મધ્ય કમળપર લક્ષ્મીદેવીનો નિવાસ છે. તે દ્રહામાંથી ગંગા ને સિંધુ બે નદીઓ નીકળી છે તે મોટા પ્રમાણવાળી છે. અત્યારે જે ગંગા સિંધુ છે તે શાશ્વતી સમજવી નહીં. તે પર્વત સુધી હાલ જઈ શકાય તેમ નથી. દેવો કે વિદ્યાધરે ત્યાં જઈ શકે તેમ છે. તેનું સ્વરૂપ અનેક શાસ્ત્રોથી જાણી શકાય તેમ છે.

પ્રશ્ન-૩. ગહાવિદેહ ક્ષેત્ર, યુગજિયાઓના હિમવંતાદિક ક્ષેત્રો અને તેમાં રહેલા વૃત્ત વૈતાલ્ય વિગેરે કયાં છે? ત્યાં જઈ શકાય તેમ છે?

૩૦૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

ઉત્તર-મહાવિદેહ એવ તોમજ સુગળિયાના ક્ષેત્રો વિગેરે બધું આપણાથી ઉત્તર દિશાએ છે. ત્યાં અહીંના મનુષ્યોથી જઈ શકાય તોમ નથી. તેનું સ્વરૂપ જાણવા માટે કોટપ્રકાશ, ક્ષેત્રસમાસ, સંપ્રહણી વિગેરે અનેક શાસ્ત્રો ઉપલબ્ધ છે તે વાંચવા.

પ્રશ્ન-૪ લવણસમુદ્ર કયાં સમજવો? માગધ, વરદામ, પ્રભાસ તીર્થનાં સ્થાન કયાં સમજવા? જગતીનો કોટ, દક્ષિણ દિશાનો દરવાજો, તેની પાસે વન વિગેરે કહેલ છે તે બધું કયાં સમજવું?

ઉત્તર-લવણસમુદ્ર જે શાશ્વત છે તે આપણી દક્ષિણે સમજવો, જગતીનો કોટ, તેનો દક્ષિણ દરવાજો, તેમજ વન વિગેરે પણ ત્યાં સમજવા. માગધાદિક તીર્થનાં સ્થાન જગતીના કોટ નજીક સમજવા અને તેના અધિષ્ઠાત્રિક દેવતા સ્થાન તેની ઉપર આકાશમાં સમજવા. તે જગતી કે સમુદ્રની સમીપે અત્યારે જઈ શકાય તોમ નથી. અત્યારે અહીં જે સમુદ્રો દેખાય છે તે બધા લવણસમુદ્રના ગરનાળામાંથી આવેલા પાણીથી થયેલા સમજવા. જગતીના કોટનું તોમજ લવણસમુદ્રનું વર્ણન ઉપર બતાવેલા શાસ્ત્રોમાં ઘણું વિસ્તારથી કરેલું છે. ત્યાંથી વાંચીને માહિતગાર થવું અને જ્ઞાનીના વચનને પ્રમાણ માનવા.

પ્રશ્ન-૫ જો પૃથ્વી થાળી જેવી હોય તો મેરૂપર્વત કે જે લાખ યોજન ઉંચો છે તે અત્યારે આગળ વધેલા દુરળીન વિગેરે સાધનોથી જેમ ચંદ્ર સૂર્ય વિગેરે દેખી શકાય છે તેમ દેખી શકાવો જોઈએ, છતાં દેખાતો કેમ નથી?

ઉત્તર-મેરૂપર્વત આપણાથી ૪૫૦૦૦ યોજન દૂર છે અને તે યોજન ૧૬૦૦ ગાઉના છે, તેથી દુરળીન વિગેરે કોઈપણ સાધનોથી તે દેખી શકાય તોમ નથી. ચંદ્ર સૂર્યનું પણ જઈ સ્વરૂપ જોઈ શકાતું નથી.

પ્રશ્ન-૬ ભુવનપતિના સ્થાનરૂપ ભવનો કેટલાં મોટાં છે? અહીંથી કેટલા દૂર છે? અને તે શાશ્વત છે કે કેમ?

ઉત્તર-ભુવનપતિના સ્થાનરૂપ ભવનો દશ નિકાયના મળીને સાત કરોડ ને બહોંતરે લાખ છે. તે પહેલી નરકના ૧૩ પાથકાના બાર આંતરામાં પહેલો છેલો આંતરો મૂઝી મધ્યના દશ આંતરામાં છે. અહીંથી અત્યંત દૂર છે. ત્યાં જઈ શકાય તોમ નથી. શાશ્વત છે. તેમાં કાંઈપણ ફેરફાર થઈ શકતો નથી.

તે દેવોના કીરાબુવો આ સંભૂતજા પૃથ્વીના ઉપરના પૃથ્વીપિંડની અંદર છે. તેને ઉપદ્રવ થવા સંભવ છે.

પ્રશ્ન-૭ સગર ચક્રીના ૬૦૦૦૦ પુત્રોએ આઠાપદના રક્ષણ માટે તેની મજબી બનાવી હતી. ખારી તે બાબતે મને પ્રશ્ન થયો છે. તેનાં ગણવચન શું છે?

પ્રશ્નોત્તર.

૩૭૬

નમાં ધૂળ ખરી ને પાણી ભરાતાં પાણી પડ્યું, જેથી નાગકુમારના દેવો કોપા-
યમાન થઈ તે બધાને બાળી નાખ્યા, તો તે ભવનો કયા સમજવા ?

ઉત્તર-તે ભવનો ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે તેમના કોડાભવનો સમજવા;
શાશ્વત ભવનો સમજવા નહીં.

પ્રશ્ન-૮ તીર્થંકરો ગૃહસ્થપણમાં હોય ત્યારે પાંચમા ગુણુસ્થાનને યોગ્ય
જિનપૂજા, મુનિકાનાદિ ક્રિયા કરે કે નહીં ?

ઉત્તર-તીર્થંકરો ગૃહસ્થપણમાં પાંચમા ગુણુસ્થાન યોગ્ય ક્રિયા કરતા
હોય એવી હકીકત કોઈ જગ્યાએ પાંચવામાં આવી નથી.

પ્રશ્ન-૯ જૈનરાજઓ જૈનધર્મપરાયણ છતાં મદિરા માંસના ત્યાગી
હતા એમ જણાતું નથી તેનું શું કારણ ? નેમિનાથના લગ્નપ્રસંગની હકીકત
પાંચતાં એ વાત સ્પષ્ટ થાય છે. તો શું ત્યાર અગાઉના તીર્થંકરોએ એ વાત
સ્પષ્ટ ઉપદેશી નહીં હોય ? અથવા ત્યાગ કરાવ્યો નહીં હોય ? એવી પ્રવૃત્તિ
કેમ શરૂ રહી હશે ?

ઉત્તર-જૈન રાજઓ જેઓ જૈનધર્મપરાયણ હતા તેઓ બધા માંસ
મદિરાના ભક્ષણ કરનારા હતા એમ નથી. કોઈક તેવા પણ હશે નેમિનાથજીના
લગ્નપ્રસંગની જે હકીકત છે તેમાં આવનાર ચાદવો કાંઈ બધા જૈનધર્મપરા-
યણ નહોતા. કેટલાક કૃષ્ણદિકનો જેમ સમકિતધારી હોય પણ અવિરતિના
ઉદયથી ત્યાગવૃત્તિવાળા ન હોય એમ પણ સંભવે છે. મદિરા માંસનો ત્યાગ
એ વિરતિનો વિષય છે.

પૂર્વના તીર્થંકરોએ માર્ગ તો એક સરખોજ અહિંસા વિગેરેના ત્યાગરૂપ,
અમર્ય ભક્ષણના નિષેધરૂપ પ્રકાશેલો, પરંતુ તેવા માર્ગને-ધર્મને સ્વીકારનારા
કાંઈ ઉત્તરોત્તર બધા હોતા નથી. તેમાં પણ રાજઓને માટે તો અનિશ્ચિતપણું
વિશેષ સંભવે છે.

પ્રશ્ન-૧૦. ખત્રીશ અનંતકાય અને ૧૪ લાખ સાધારણ વનસ્પતિકાય તે
એકજ સમજવા કે તેમાં કાંઈ ભેદ સમજવો ?

ઉત્તર-ખત્રીશ અનંતકાયનેજ સાધારણ વનસ્પતિકાય કહેલ છે. તેની
જાણ્યો-ઉત્પત્ત થવાના સ્થાનની ભતિ ચૈદ લાખ છે. એ બંનેમાં ભેદ નથી.
એકજ છે.

પ્રશ્ન-૧૧ ફરેક તીર્થંકરના માતાપિતા, સ્ત્રીએ, પુત્રપુત્રીઓ કઈ કઈ
મતિમાં ગયા છે ? તે આધાર સાથે જણાવશો.

ઉત્તર-વર્તમાન ચોવીશીના ચોવીશ તીર્થંકરોના માતાપિતાની ગતિસં-
બંધી સાક્ષમાં ઉલ્લેખ છે, તે આ નીચે બતાવેલ છે. તેમની સ્ત્રીઓ અને પુત્ર

૧૮૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પુત્રીની ગતિ વિષે સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ નથી.

પ્રથમના આઠ તીર્થંકરની માતાઓ મોટે પ્રમેદ છે, બીજા આઠ તીર્થંકરની માતા ત્રીજા દેવલોકમાં ગમેલ છે અને ત્રીજા આઠ તીર્થંકરની માતા ચોથા દેવલોકે ગમેલ છે.

પ્રથમ તીર્થંકરના પિતા નાલિ કુમર જનપતિમાં (તામકુમારમાં) ગયા છે. બીજાથી આઠમા સુધીના પિતા બીજા દેવલોકે ગયા છે. નવમાથી સોળમા સુધીના પિતા ત્રીજા દેવલોકે ગયા છે અને ૧૭માથી ૨૪મા સુધીના પિતા ચોથા દેવલોકે ગયા છે.

પ્રશ્ન-૧૨ વસુદેવની ૭૨૦૦૦ સ્ત્રીઓ કઈ ગતિમાં ગમેલ છે ?

ઉત્તર-તેમાંથી ૬૫૦૦૦ સિદ્ધાચળ ઉપર સ્થિતિપદને પામી છે, બીજી સ્ત્રીઓની ગતિ વિષે ખાસ ઉલ્લેખ વાંચવામાં આવેલ નથી.

પ્રશ્ન-૧૩ જ્ઞાતમસ્વામીએ પ્રતિભાષેલા ૧૫૦૦ તાપસોએ દીક્ષા લીધી ત્યાર અગાઉ તેઓ શેનો આધાર કરતા હતા ?

ઉત્તર-તે તાપસો અણપદના પહેલા, બીજા ને ત્રીજા પગથીઆ સુધી ૫૦૦-૫૦૦ થયેલા હતા. તેઓ સુક્રી સેવાળ અને વૃક્ષનાં પડેલાં સુકાં પાંદડાં કંદમૂળ, ફળ વિગેરેનો આધાર કરતા હતા એવો ઉલ્લેખ છે.

પ્રશ્ન-૧૪ યુગગિયાઓના અને આદીશ્વર જગવાનના વળતમાં મનોવાંછિત આપે તેવા કલ્પવૃક્ષો હતા અને હાલમાં નથી તેથી શું તે સમય આજ કરતાં સારો હતો ? તેમની રહેણી કહેણી, આચાર વિચાર, રીત રીવાજ આપણા કરતાં સારાં હતાં ? સારાં હોય તો આપણે તે પ્રમાણે પ્રવૃત્તિ કરવા યોગ્ય છે ? અથવા તે વખતે કળાવિજ્ઞાન આજની જેવા ન હોવાથી તેમને કલ્પવૃક્ષની જરૂર હતી કે બીજાં કાંઈ કારણ હતાં ?

ઉત્તર-યુગગિયાનો વળત અસુક અપેક્ષાએ આજ કરતાં શ્રેષ્ઠ હતો. તેઓ સરલ વિશેષ હતા. કળાવિજ્ઞાન નહોતું. આજની જેમ વ્રતચતુષ્પાદિક પણ ન હોતાં. શેલા આસની જેમ શોક્ષળમન પણ નહોતું. તેઓ મરણ પામીને સ્વર્ગે જતા હતા, તેમના આચાર વિચાર વિગેરે આ કાળને યોગ્ય ન હોવાથી અત્યારે તે સ્વીકારવા યોગ્ય નથી.

પ્રશ્ન-૧૫ જૈનરાજ્યોનાં જૈન શૂત્રીઓમાં તેમજ જૈનોમાં માંસભક્ષણનો સર્વથા નિષેધ ક્યારથી થયો ? અગાઉના વખતમાં તો તે પ્રચાર હતો એમ આપ સ્વીકારો છો કે નહીં ? શાઓમાં તેને માટે શું કહેલ છે ? આ બાબત સ્પષ્ટ પુરાવા કરશો.

ઉત્તર-જૈનધર્મમાં શબ્દઓમાં કે પ્રબંધમાં અસુક વળતથી માંસભક્ષણ

હિતશિક્ષાના રાસનું રહસ્ય.

૩૮૧

તદન બંધ થયેલ છે એમ નથી, મૂળથી બે પ્રકારના જીવો આદ્યાત્મ આવે છે. કેટલાક ખાતા હતા અને કેટલાક ખાતા નહોતા; સર્વથા બંધ થયેલજ નથી. કાપડના ત્રત મહણ કરનાર તો તે વખતે તેમજ અત્યારે તેના ત્યાગીજ હતા અને છે. આ ખાખત શાસ્ત્રલેખ એકજ પ્રકારનો છે. તેમાં કોઈ વખતે રાજ્યોને તેની છુટ આપેલી નથી. માત્ર અવિરતિના ઉદયથી ધર્મ પામ્યા છતાં માંગલશ્રણાદિ તજ શકતા નહોતા એમ સમજવું.

શ્રી હિતશિક્ષાના રાસનું રહસ્ય.

(અનુસંધાન-પૃષ્ઠ ૨૮૬ થી)

શ્રાવક સંધ્યા સમય થાય એટલે ઘરમાં દ્વીપક કરે એ એક માંગણિકતું ચિન્હ છે. રાત્રીએ દાન, સ્નાન, દેવપૂજા અને ભોજન એટલાં વાનાં વળ્યં છે, તેથી શ્રાવક તે કરે નહીં.

રાત્રીએ સુવા માટે ખાટલો વાપરે, પણ તે લાંગેલો ન હોવો જોઈએ, ટુંકો ન હોવો જોઈએ, માંકડ કે જીવાળો ન જોઈએ, મુંજનો ભરેલો ન જોઈએ. આ પ્રસંગમાં કહ્યું છે કે—

રહ્યો રાય કુભારજી, ઘરે અહીં વિપવેલ;

જેહ માંચે માંકડ ભર્યાં, નર તેહને તું મેલ ૧

આ દુહામાં કહેલી હકીકત ધ્યાનમાં રાખવાની છે.

ખહુ મેલવાળા [મહિન] કે વાંસના ખાટલામાં સુવું નહીં. બળેલો, સળેલો, કે કાયાનો ભરેલો હોય તે પણ વળ્યંવો, તેમજ તુટેલો, ઝોળો પડેલો, પાંગત વિનાનો પણ વળ્યંવો. તેવા દોષ વિનાના ખાટલા ઉપર પણ કાંઈક પાથર્યા વિના ન સુવું. લાગ્યવાન પુરૂષને માટે તો સોનેરી પલંગો તેમજ ચંદનના કાપડના સુગંધી ઢાલીઆ હોય છે. સામાન્ય માણસ માટે સીસમના કે સાગના હોય છે. ઉત્તમ મનુષ્ય માટે હીરની-રેશમી પાટીનો ભરેલો પલંગ હોય છે. સામાન્ય માણસ માટે સુતરની પાટીનો ભરેલો હોય છે. તેની ઉપર કેશ, રૂ કે હીરની [રેશમની] ભરેલી ગોદડી અથવા તળાઈ હોય છે. અતલસનું લાલ ચોશીકું હોય છે. પગના તળીઆ પાસે પણ તટીઓ મૂકેલો હોય છે. સુગંધી પુલ ખીજાવેલા હોય છે. ધૂપવટે સુગંધી કરેલો હોય છે. રેશમી ગાંઠમસુરીઆ હોય છે. આ બધા પુરુષનાં રૂપ છે. તેથી પુરુષવાન જીવોને તેવી જોગવાઈ પ્રાપ્ત થાય છે. મોર-પીંછના વીંજણાવડે વીંજાય છે. ચામર ઢાળાય છે. સુંદર સ્ત્રીઓ ગાથા શ્લોક નિગેરે જોલી આનંદ આપે છે. ઉત્તમ સ્ત્રી પગચાંપી કરે છે. આરે દિશાએથી

મંદ મંદ પવન આવ્યા કરે છે. પહેરવાનાં વસ્ત્રો પણ ગરુ સુંદર અને સુકોમળ હોય છે. સવારમાં પીવામાટે દુધ સાકર નાળીને કઢાય છે. ચંદનના વિલેપન પાચ છે. પીવા માટે શીતળા નળાધરનામાં આવે છે. આવી ગંધી સગવડ ઉપજાવતું માટે કરવામાં આવેલી હોય છે.

ચાનાના ખાલા, કાચના કુંખા, સુંદર આરીસા, રૂપાના થાળ, ખાવા માટે કેશરપાક, બદામપાક રિંગેરની સગવડ એ બધું શીતઋતુમાં હોય છે. વર્ષાઋતુમાં તેને અનુકૂળ સામગ્રી કરેલી હોય છે.

પુન્યશાળી મનુષ્યો લોચ ઉપર પગ પણ મૂકતા નથી. શય્યા ઉપર અને ખીલ્લ આસનો ઉપર યેશી આનંદમાં કાળ વ્યતિત કરે છે. પલંગ ઉપર રેશમી ચંદરવા ગાંધેલા હોય છે. બને જાન્યુ હીવાની જ્યોત અગ્ની રહેલી હોય છે. સતુષ્યલોકમાં પણ દેવતા સુખ પુણ્યશાળી જીવો ભોગવે છે. શીતઋતુમાં અગરના કાષ્ઠવડે તાપણી કરેલી હોય છે, તેનાવડે તાપ છે, ચુઆ તેલ ને ધૂપેલ માથામાં નાળે છે. રેશમી વસ્ત્રો પહેરે છે. આ ગંધા પુણ્યના ખેલ છે. કહ્યું છે કે-

તેલ તજાઈ તાપવું, તપ્ત આહાર તથેળ;

તડેકા તરૂણી શીતકાળ, સાત તને કલેલ.

1

શીતકાળમાં આ સાત તત્તા આનંદ આપે છે.

ચંદ ચીર અંછક ચરણ, ચંદન ચતુર દુવાર;

ચતુરા સ્ત્રી ગ્રીષ્મ ઋતુ, સાત ચર્યા નગ સાર.

૨

ગ્રીષ્મઋતુમાં આ સાત ચર્યા આનંદ આપે છે.

પય પીતાંબર પાદુકા, પત્ર પૂર્ણ પુરાણ;

પાક ચોમાસે પામીએ, પુણ્યતણ એંધાણ.

ચોમાસાની ઋતુમાં આ સાત પદ્ધતિ આનંદ આપે છે.

આમાં સુખ કાણ પામે છે કે જેણે પાંચે અશુભીએ ત્રિનેશ્વરને પૂજ્યા હોય છે, તેમના શુભતું જાન કરેલું હોય છે અને સુખાવદાન તેમજ અનુકંપા દાન દીધેલ હોય છે. તેઓ ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણેની સુખશ્રયને તેને લગતાં ખીલ્લ સુખ મેળવે છે.

જે જીવોએ જીવયતના કરી નથી, પારકી નિંદા કરી છે અને દાન દીધાં નથી, તેઓ તો પરધરે દાસપણું કરે છે, ઝાંખરા વાડે છે, ઉઘાડે પગે, ફરે છે. દીધા વિના મળતું નથી, એ ચોકત્ત છે. એવા માણસને એક હાથની ખાટલી પણ સુખે સુચા મળતી નથી, લોચપર લોટલું પડે છે.

સારી ચર્યા ઘણું દોષને દાળે છે, વાત ખીલ્લ ને, કદના દોષ હરે છે, આમેલું

હિતશિક્ષાના રાસનું રહેસ્ય

૩૮૭

અસ પચે છે, શરીર નિર્મળ થાય છે, અને થાક ઉતરી જાય છે.

સુવાના સંખ્યામાં કહ્યું છે કે-જાડલાની ઘોડી ઉપર પગ રાખીને સુવું નહીં, પગ નીચે લટકતા રહે એમ સુવું નહીં, નગ્ન સુવું નહીં. નગ્ન સુનાર મૂર્ખ કહેવાય છે, ને દરિદ્રી થાય છે. સુતી વખત સાથું પૂર્વદિશામાં અથવા દક્ષિણ-દિશામાં કરવું. વિદિશા તો ચારે પરિહરવી. પૂર્વદિશાએ મસ્તક કરવાથી વિદ્યાની પ્રાપ્તિ થાય છે; દક્ષિણ દિશામાં મસ્તક કરવાથી ધનની પ્રાપ્તિ થાય છે, પશ્ચિમ દિશામાં મસ્તક કરવાથી ચિંતા ઉદભવે છે અને ઉત્તર દિશામાં મસ્તક કરવાથી અનેક પ્રકારની રાત્રિ થાય છે, તેથી તેવી રીતે ન સુવું.

ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણેની શય્યામાં સુવું. તે પણ પ્રથમ પ્રહર પછીજ સુવું. સુતી વખતે પ્રથમ નવકાર ગણવા, અદાર પાપચ્યાનક આજોવવા, સર્વ જીવને ખમાવવા, ચાર શરણ કરવા, ચૌદ નિયમ સંજોષતા, ચાર આહારનો ત્યાગ કરવો. પર્વના દિવસોએ અવશ્ય શિયળ પાળવું, મહિનામાં બાર તિથિ પાળવી, જે પ્રાણી બહુ કામી હોય છે તે દેહને ખુવે છે અને પાપનો લાગીદાર થાય છે. એકવાર વિપથસેવન કરતાં ઘણા બેઠ્ઠીરી જીવોનો વિનાશ થાય છે, નવલાખ તો ગર્ભજ પંચેંત્રી હણાય છે, અસંખ્યાત સંમૂર્છિત પંચેંત્રીનો વિનાશ થાય છે, તેથી વિશેષ કામસેવન ન કરવું અને જ્યારે કરવું ત્યારે પણ અત્યંત આસક્તિ ન ધરાવવી. નિરાગીપણું રાખવાથી અદ્ય પાપ બંધાય છે; ત્રીજ રાગ કરવાથી બહુ કર્મ બંધાય છે.

ઉત્તમ જીવો તે વખતે અશુચિ ભાવના ભાવે છે, તે વિચારે છે કે-‘તું પણ આવા અપવિત્ર સ્થાનમાં ઉપજેલો છે, ચર્મ હાડ ને માંસની વચ્ચે વસેલો છે, રક્તનો આહાર કરેલો છે, ઘોર અંધારામાં ઉધે મસ્તકે ટીંગાઈ રહેલો છે અને ઘણી વેદના સહન કરી છે.’ આવા સદ્વિચાર આવવાથી ભોગની આસક્તિ ઓછી થાય છે. જે જીવો પ્રદ્યયર્થને પાળનાર છે તેઓ નેત્રિકુમાર, જંજૂરવામી અને ગજસુકુમાળ જેવાની પંક્તિમાં ગણાવા યોગ્ય થાય છે. આ પ્રમાણેની હિતશિક્ષા ત્રપક્ષરાસજી આપે છે. હવે મુઠ્ઠ ઉંઘ લઈને જાગે ત્યારે શાવક શું કરે ? તે કહે છે—

મુઠ્ઠને ઉઠતાંજ પરમાત્માનું નામ લેતો ઉઠે. ઉત્તમ પુરુષોના નામોનું સ્મરણ કરે. ઉત્તમ પુરુષો પ્રાક્ષ મુહૂર્તે ચાર ઘડી રાત્રી હોય ત્યારે જાગૃત થાય. પછી શય્યા તણ દઈ પવિત્ર વસ્ત્ર પહેરીને પ્રથમ પરિશ્ક્રમણ કરે. તેમાં રાત્રી-સંબંધી પાપને આજોવે. પ્રારંભમાં સામાયિક લઈને રાત્રીસંબંધી પાપના નિવારણ નિમિત્તેજ ચાર લોગસનો કાઉચગ કરે, તેમાં દુઃસ્વપ્ન કુસ્વપ્ન-જાગૃતી પાપને આજોવે.

૧૨૦

- શ્રી ભૈવ પર્વ - ત્રાગણ -

અમળ સમયમાં એમ કહેવું છે કે અનુભવેલું, અંગેલું, જોયેલું, દેખેલું, આપેલું અને વિતાવી આપેલું સ્વામ્ય કૃપાદાયક વસ્તુ નથી; અને જેને અંગેલું, અનુભવેલું, અંગેલું તેમજ કર્મોદિ પાપે આપેલું એ કૃપાદાયક વસ્તુ નથી. એવા સ્વામ્ય આવવાથી જે દોષ લાગ્યો હોય તે પ્રાર્થનાના કાર્યોદારી પદમાં વિતાવ છે.

મનિકલાણ કર્યા પછી (તેની અંદરજ) શ્રાવક પરચખ્યાણ કરે. તેમાં નવશાસ્ત્રીના પરચખ્યાણના એ આગાર છે, પોરતી સાદપોરતીના છ છે, પુરિમદુના સાત છે, ગંદસદિ વિગેરે અભિગ્રહ પ્રત્યાખ્યાનના ચાર છે, નીવીના નવ છે, ચોક્કસણા બેસણાના આઠ છે, આયંબિલના પણ આઠ છે, ઉપવાસના પાંચ છે, પાણુસના છ છે, દેશાવગાસિકના (નિયમ ધારે છે તેના) ચાર આગાર છે. આ પ્રમાણે આગાર સમજીને જે પરચખ્યાણ કરે છે તે પ્રાણી વહેલો ભવના પારને પામે છે.

મનુષ્યોએ જેમ જેમ વૃદ્ધાવસ્થા થતી જાય તેમ તેમ પાપનાં કારણો તજતાં જવા જોઈએ. બીજા કામ છોડીને તેણે તો શુદ્ધહારાજ પાસે ઉપદેશ સાંભળવા દરરોજ જવું જોઈએ. શુદ્ધહારાજની મધુરી વાણી સાંભળીને ઉત્તમ જીવે દોષ, માન, માયા ને લોભ તજવા. જીવદાત, અસત્ય વચન, ચોરી, મૈત્રુત્વ અને પરિગ્રહ એ પાંચ ગુણગત તજવા. ચારે દિશાએ જવા આવવાનું પ્રમાણ કરવું. બાવીશ અભિક્ષ્ય વર્તવા, બત્રીશ અનંતકાયનો ત્યાગ કરવો, ચૌદ નિયમ નિત્ય પાલવા, પંદર કર્મોદાનનો ત્યાગ કરવો કે જેથી પ્રાપ્ત થયેલો અપૂરવ્ય મનુષ્ય ભવ-હારી ન જવાય. અનર્થ દંડ લાગે તેવાં પાપ તજવાં, હાર્યકોંકુનુદય તજ દેવા, શસ્ત્રાદિક માગ્યા ન આવવા, સતી બળતી હોય કે કોઈને ફાંસીએ અથવા શૂળીએ દેતા હોય તે જોવા જવું નહીં. દરરોજ સામાયિક કરવું. દેશાવગાસિક કરીને પ્રથમ કહેલાં દિશી પ્રમાણનો સંશોધ કરવો. આઠમ ચૌદશનો પોસહ કરવો અને બીજે દિવસે પોસહ પારીને અતિથિ સંવિભાગ કરવું, અધોત્તુનિરાજને દાન દેવું. જ્ઞાન લખાવીને મુનિરાજને વહો-સવડું, સમકિત શુદ્ધ રાજવું, તેમાં દ્રવણ લાગવા ન દેવું, નિરંતર સવારે ને સાંજે પરચખ્યાણ કરવું, જ્ઞાન ક્ષેત્રમાં યદ્યપશક્તિ દ્રવ્ય વાપરવું. દીન જનોનો ઉદ્ધાર કરવો, પરોપકારપરાયણ થવું, કોઈને લાભ થાય તેમાં વચનજ મોઢેથી બોલવા. અચાર વચન બોલવાંજ નહીં, પારતી નિંદા કરવી નહિ, કોઈની સાદી ખાવી નહીં, રાગ દ્રેષ જેમ અને તેમ ઘટાડવા, આ મનુષ્યનો ભવ ને તેમાં પણ દાનકર્મ પામ્યો છું તે પૂરેપૂરા પુન્યના ઉદયથી લાગેા ભવમાં જમનાં જમતાં માંદ સાંદ પામ્યો છું, તેથી તેને જેમ અને તેમ મનુષ્ય કરવા પ્રયત્ન

હિતશિક્ષાના રાસનું રહસ્ય.

૩૮૫

તા કરવો.

શુરમહાસજની વાણી કરશેજ આંભળવી અને પછી શુરમહાસજની ખબર લેવી, યૌવધાદિ જે કાંઈ જોઈતું હોય તે લાવી દેવું. ખાસ આમંત્રણ કરીને ઘરે આવવું અને ઘી, ખાંડ અને ક્ષીર વિગેરે પદાર્થો તૈયાર રાખી સારી રીતે વહેરાવવા. મુનિદાનનો લાભ લેવો.

આ પ્રમાણેની હિતશિક્ષા આપીને ઋષભદાસજી કહે છે કે—હે ભવ્ય પાણી! વૃદ્ધાવસ્થા આવે ત્યારે જો મન ચાલે તો સ્ત્રી ને ધન વિગેરે તજી દઈને દીક્ષા લેવી—આરિય ગ્રંથો કરવું. તે ન બની શકે તો શ્રાવક ધર્મનું સારી રીતે આરાધન કરવું. તેમાં પાણુ અંતઃસમયે આરાધના અવશ્ય કરવી, સંલેખણ કરવી અને ચારે આહારનો ત્યાગ કરી ચાર શરણ અંગીકાર કરવા. આ ખરા તબતે કોઈ પ્રકારની ગફલતમાં રહેવું નહિ. હવે આયુષ્ય કેટલું છે તે જાણવાનો ઉપાય કહે છે:—

પોતાનું આયુષ્ય કેટલું છે તે જાણવા માટે એક કુટુંબી નિર્મળ પાણીથી ભરવી. પછી તેમાં સૂર્યનું પ્રતિબિંબ પડે તેમ તે મૂકવી અને તેમાં જોઈને જો સૂર્યનું દક્ષિણ પાસું ખાંડું દેખાય તો છ મહિનાનું આયુષ્ય સમજવું, પશ્ચિમ પાસું ખાંડું દેખાય તો ત્રણ માસનું આયુષ્ય સમજવું, ઉત્તર પાસું ખાંડું દેખાય તો બે મહિનાનું આયુષ્ય સમજવું અને પૂર્વ પાસું ખાંડું દેખાય તો એક માસનું આયુષ્ય સમજવું. મધ્યમાં છિદ્ર દેખાય તો દશ દિવસનું આયુષ્ય સમજવું. સૂર્ય ધ્રુમાડવાળો દેખાય તો એક દિવસનું આયુષ્ય સમજવું. સ્વપ્નથી કે બીજાં તિમિત્તથી, પ્રવૃત્તિ ફરી જવાથી કે આહાર ઘટી જવાથી જ્યારે શ્રાવક પોતાનું અદ્ય આયુષ્ય જાણે ત્યારે તે અવશ્ય જણસણ કરે કે જેથી જન્મ મરણ ઘટી જાય. આ કાળને આશ્રીને બળે કે ચાર ચાર પહોરનું સાગારી અણસણ કરે.

ભુદુપ્ત રીતે મુનિ મરણ પામે છે તેનું પંડિતમરણ કહેવાય છે. તેને સકામ શરણ પાણુ કહે છે અને તેવા મરણે મુક્તિ પામી શકાય છે. જે પ્રાણી પંડિતમરણથી મરે તે વધારેમાં વધારે જ્ઞાત આઠ ભવે તો મુક્તિ પામેજ, જન્મ મરણનું ઢુંગ તેનું નાશ પામે.

જે શ્રાવક જિવંધરાદિકના શરણ કરીને મરણ પામે તેનું બાળપંડિતમરણ કહેવું છે અને જે પ્રતાદિક વિના મરણ પામે છે તેનું બાળમરણ કહેવું છે. દેવોને પણ બાળમરણ હોય છે અને બાળમરણવાળા મનુષ્યાદિ દેવગણ પામી શકે છે. મુક્તિ પામતા નથી. મુક્તિ તો પંડિતમરણવાળા જીવેજ મેળવી શકે છે. આ પ્રમાણેની હિતશિક્ષા ઋષભદાસજીએ ભવ્ય જીવેને ચેત-

વળા આરે આપી છે.

કર્તી સમગી સમગ્નિ કરતાં કહે છે કેનના દિતદિધાનો સમ કહેવાથી ગાસ મનની આશા પુરી થઈ છે. આ સમ લોકના સાંભળવાથી મંદિરમાં લક્ષ્મીનો વાસો થાય છે અને બારે ગાસ ઉત્સવ વર્ત્યા કરે છે. સાંભળનારને અનેક પ્રકારના સુખ પ્રાપ્ત થાય છે. મોટા સન્નયો પણ તેને માન આપે છે. ઘરમાં સંપત્તી વૃદ્ધિ થાય છે. હય ગય વૃષભને ગાય વિગેરે પશુઓનો લાભ થાય છે. પુત્રો વિનીત થાય છે. વહુઓ પ્રીતિવંતી થાય છે. સંકટ પ્રાપ્ત થતું નથી અને સર્વજ ધીર્ત્તિ થાય છે. આ સમ ચિત્ત રાખીને સાંભળનારને ઘણો ઉદ્ધાસ આપનાર છે.

આ સમ ખંભાતમાં યનાવ્યો છે, તેવું બીલું નામ ગ્રંથાવતી છે. જ્યાં ઘણા લોકોનો નિવાસ છે. સર્વ દેશોમાં ગુર્જર દેશ શૃંગારભૂત છે, જ્યાં ઘણા પડિતો વસે છે, તે દેશમાં બધા નગરને છતે તેવું ખંભાત નગર છે. જ્યાં વિવેક ચિત્તારવાળા અઢારે વર્ણુ વસે છે. ચાધુ પુરૂષના ચરણને સેવનારા ઘણા મનુષ્યો ત્યાં વસે છે, ઘણા શ્રીમંતોનો નિવાસ છે. પુરૂષો પણ પટોળા પહેરે છે અને કેરમાં વણુ આંગળ પહેળા એવા એનાના કંઠોના શોભી રહ્યા છે. બીજા પણ યોગ્ય આભૂષણો ધારણ કરે છે. મોટા વ્યવહારીઆઓ ઢાતાર છે, અને તે પાંત્રીશ ગજ લાંબી રેશમી પાલ્લી માથે બાંધે છે. બીજા પણ સુશોભિત અને ડિંમતી વસ્ત્રા ધારણ કરે છે. રેશમી કબાઓ પહેરે છે, તે સો સો રૂપીઆની થાય છે. સુગંધી જળથી સ્નાન કરી સુગંધી વિલેપન કરે છે અને સુગંધી તેલનો સાથમાં ઉપયોગ કરે છે. જ્યાં પુરૂષો આવ્યા શોભાવાળા વસતા હોય ત્યાં સ્ત્રીની શોભાનું તો શું કહેવું? તેનાં વસ્ત્રો તથા આભરણની શોભા તો પુરૂષ કરતાં વધારે હોયજ છે.

એવા ખંભાત નગરને દરીઆની લહેરો સંપર્શ કર્યા કરે છે, દરીઆની અંદર ઘણા વહાણો ફરે છે. ધીનારા ઉપર પુષ્કળ માલની વખારો છે. ત્યાં વ્યાપાર પણ પુષ્કળ આસે છે. તે નગરી ફરતો કોટ છે. આગળ ત્રિપોળીયો છે. શહેરના મધ્યમાં માણિકચોક છે, જ્યાં ઘણા માણસો એકઠા મળે છે. તે નગરમાં અનેક પ્રકારના સુખલોગને લોગવનારા લોગી મનુષ્યો વસે છે.

તે નગરીમાં ટપ જિનપ્રાસાદ છે, કે જે છંદપુરી સાથે વાદ કરે એવા છે. અનેક પૌષ્પશાળાઓ છે, કે જ્યાં સુનિરાજ વ્યાખ્યાન કરે છે. પુણ્યવંત શાવકો પૌષ્પ ગ્રહણ કરે છે. સ્વામીવત્સલો થયા કરે છે. તે નગરીમાં જહાં-ગીર ખાદશાહ સન્ન્ય કરે છે. ત્યાં રહીને સંવત. ૧૬૮૨ ના માધવમાસની શુદ્ધ ૫ ને ગુરુવારે આરાસ કરતાં કહે છે કે મેં પૂર્ણ કર્યો છે. ગરૂ મહારાજના

હિતશિક્ષાના સસતું રહસ્ય.

૩૮૭

નામથી મને આનંદ થયો છે અને પ્રાગયુતા (સરસ્વતી) એ મારી આશા પૂરી છે.

કર્તા પોતાના ગુરૂ શ્રી વિશ્વચક્ષેન સુરિને નમસ્કાર કરે છે. તે તપગ-ચ્છના નાયક ઓસવાળ વંશના કમાકુળ શાહ અને કોટમહેતા પુત્ર છે. જેણે આશ્રિત હઈને જિનશાસનને દીપાવ્યું છે. એ ગુરૂના નામથી મારી આશા પૂર્ણ થઈ છે, ને હું આ હિતશિક્ષાનો સસ નવી શક્યો છું.

પ્રાગ્વંશમાં મહિરાજ નામે સંઘવી થઈ ગયા છે. જેમણે જિનશાસનના ઘણા કામો કરેલા છે અને સંઘપતિ તિલક ધરાવી શત્રુજયની યાત્રાનો લાલ લઈ અવતાર સ્વરૂપ કર્યો છે. તે સમકિત યુક્ત બાર વ્રતના ધારણ કરનાર હતા. નિરંતર જિનપૂજ કરતા હતા. દાન, દયા ને ધર્મ ઉપર પૂર્ણ રાગ હતો. તેના પુત્ર સાંગણ નામે સંઘવી થયા. તે પણ બાર વ્રતધારી હતા અને નિરંતર પાર્શ્વનાથની ભક્તિ કરતા હતા. તેનો પુત્ર હું કમલ તેણે આ હિતશિક્ષાનો સસ બનાવ્યો છે. કર્તા પોતાની પ્રવૃત્તિ કહી બતાવે છે કે—હું પ્રભાતમાં ઉઠી વીર પરમાત્માને સાંભરી પ્રતિકમણ કરું છું, સમકિત સહિત બાર વ્રત થા હણ કર્યા છે, દરરોજ બેઆસણાનું પ્રત્યાખ્યાન કરું છું, દરરોજ ચૈત્ર નિયમ ધારું છું નેં સંખેપું છું. ગુરૂમહારાજની સેના કરવાથી શાસ્ત્રબોધ થયો છે. નિરંતર દશ દહેરે દર્શન કરવાનો નિયમ છે. ત્યાં અક્ષતાદિ ધરીને આત્માને આનંદ આપું છું. આડસ પાળી પાપધ કરું છું. તે દિવસે આડે પહેર સન્નાય ધ્યાન કરું છું ને વીર પરમાત્માની વાણી સાંભળું સંભળાવું છું. પ્રાથે વન-રૂપિત ચુટવાનો ત્યાગ છે. મૃપા બોલતો નથી. અદત્ત લેતો નથી. મન વચન કાયાથી શીઘ્ર પાળું છું. પાપરૂપ પરિશ્રદ્ધ મેળવતો નથી. દિશાઓનું પરિભાણ કયું છે. બાવીશ અભદ્ધનો ત્યાગ કર્યો છે. પંદર કર્માદાન તથા દીધા છે. અનર્થ દંડે દંડાતો નથી. શ્રાવણિક મેળવી રાખતો નથી. દરરોજ સામાયિક કરું છું. દેશાવગાશિક, પાપધ ને અતિથિ સંચિભાગ પણ યોગ્ય અવસરે કર્યા કરું છું. યથાશક્તિ સાત ક્ષેત્રને પોણું છું. અનુકંપાદાન આપું છું. આ પ્રમાણે શ્રાવક-નો આચાર પાળું છું. વધારે કહેવાથી લઘુતાં થાય માટે કહેતો નથી, આટલું પણ એટલા માટે કહું છે કે મારી પ્રવૃત્તિની હકીકત બાણી અન્ય જીવો જે તેનું અનુકરણ કરે તો હું તેના પુણ્યમંથનો કારણિક થાઉં. આ બધી હકીકત કમલ-દાસજીએ પરઉપગાર સાટેજ કહી છે અને આનંદમંગળ સાથે આ સસ સમાપ્ત કર્યો છે. શ્રી સંઘની આશા પણ પૂર્ણ થઈ છે.

સર્વ મંગલ માંગલ્યં, સર્વ કલ્યાણકારણં ।

પ્રધાનં સર્વધર્મીણાં, જનં જયતિ શાસનમ્ ॥ ૧ ॥

જૈન સાહિત્ય—સેવા.

—૧૬૬૬—

જૈનધર્મના આત્માની પ્રવૃત્તિના સાચી જાણવાના એક ઉદાસીન દશા બતાવી છે. માણી વિદ્યાસક્રમમાં એ દશા પ્રાપ્ત કરે ત્યારે તેને પદ્મધર અને ચોના ઉપર, સગા અને રંકપર, મોક્ષ અને સંસારપર, તુલ્ય અને મણિપર સમદશા આવે છે. અત્યારે આખી સમાજમાં લગભગ દરેક બાબતોએ ઉદાસીન ભાવ વ્યાપી રહ્યો હોય તેમ દેખાય છે. અત્યારે સામાજિક પ્રશ્નો ઉપર કોઈ વિચાર અકાવતું નથી. દેશમાં દશ વર્ષમાં મહાન ફેરફારો થઈ ગયા છે, તેની સાથે જાણે જૈનકોમને લાગતું વર્ણવતું ન હોય એવી દશા વર્તી રહી છે, જૈનદર્શનના મુખ્ય સિદ્ધાન્તોનું પ્રતિપાદન થઈ રહ્યું હોય તે વખતે જાણે જૈનોને તે દિશામાં કોઈ કર્તવ્ય રહ્યું જ ન હોય તેવી સ્થિતિ થઈ રહી છે, રાજકીય ચળવળમાં, ઔદ્યોગિક પ્રશ્નોના વિચારમાં, અર્થશાસ્ત્રના સવાલોની ચર્ચામાં, રાષ્ટ્રીય હિંદુઆલમાં ભાગ લેવાને જાગે અને એવી એવી અનેક બાબતમાં, ખુદ કેળવણી જેવા સમાજજીવનને સીધી રીતે તાત્કાલિક અસર કરે તેવા સવાલોમાં પણ હાલ તદ્દન ઉદાસીનતા આવી ગઈ છે. તેનાં કારણોપર વિચાર કરવા બેસીએ તો સમાજની આધુનિક માનસિક દશા જોતાં લાગે થયેા સંભવિત નથી; પરંતુ એવી દશા છે તે વાતની તો કોઈ પણ વિચારક ના પાડી શકે તેમ નથી. અજ્ઞાનના વિદ્યાસમાં ઉદાસીન ભાવ ઘણો અગત્યનો ભાગ ભજવે છે, જો તે અંતિમ લક્ષ્યપ્રાપ્તિના પ્રસંગ પહેલાં તે અનિવાર્ય છે, પણ તેના વખત પહેલાં તો તે પ્રાપ્ત થઈ જાય તો તે પ્રગતિને વધારનાર ન થતાં ઉલટી બંધન કરનાર-રોધક થઈ પડે છે. મારા પોતાના વિચારપ્રમાણે તો સમાજની અત્યારની એ દશા વર્તે છે તેને 'ઉદાસીનતા' કહેવી એ પણ ગોઠું છે, એનું વાસ્તવિક નામ ઉપેક્ષા-બેદરકારી છે. એ સ્થિતિ કાલકાળના વ્યાધિ જેવી છે, ધીમેધીમે સમાજશરીરના રાગનું ઘોળણ કરનારી છે, અને તેના નિવારણ માટે ઉપસુકત પ્રયોગ ન કરવામાં આવે અને દુર્વાપાણીના ફેર સાથે દુર્વા અને પરદેહ જાળેની કાળજી રાખવામાં ન આવે તો એ સંજોગનું પરિણામ શું આવે તે અચળ જાણ્ય તેનું છે. છતાં એ રોગ હજી અસાધ્ય દોષિયાં પ્રયોગ નથી, ધીમે ધીમે કપરસાધ્ય દોષિયાં આગળ વધતો જાય છે અને અત્યારે પ્રયત્ન પુરુષાર્થ કરી, સમાજના દુઃખકર પ્રસંગોને દૂર કરી, કાંકર ઝાડી આનુષ્ટી ટીકતાં લોગ ધરાવે હાથે પણ એ સમાજનો આખો સવાલ ઉકાવવામાં દીઠ પ્રવામાં આવશે તો વ્યાધિ વધારે વધારે કપરસાધ્ય થતો જશે તેમ જણાય છે.

જૈન સાહિત્ય-સેવા

૩૮૬

અન્યારે સમાજમાં ઉત્પન્ન થયેલા વિચારકો આ સમાજની સેવા કરવાને બદલે અન્ય માર્ગે સેવા કરી રહ્યા છે, તેનાં કારણો વિચાર્યો. સમાજમાં સેવા-ધર્મની મહત્તા સમાજનારા અનેક સુપુત્રો પડ્યા છે. તેઓ તનથી, ધનથી, વિચારથી, ભાવણથી, કેળવણીથી, શોધખોળથી, અગ્રાંથી સમાજને ઉપયોગી થઈ શકે તેવા છે, ઉપયોગી થવાની તેમને ભાવના છે, છતાં તેઓને જરા પણ ઉત્તેજન નથી, આમંત્રણ નથી, તેઓ પ્રત્યે આદર નથી, તેઓના કાર્યની કિંમત નથી. આટલી સ્થિતિ હોય ત્યાં સુધી ચલાવી શકાય, કારણકે સહુદય વિચારકની કક્ષા સુધી આમ વર્ગ પહોંચી શકે એ બનવા બેગ નથી, પણ વગર વિચારે આજ્ઞેપો થાય, કામ કરનારને તેઓનું લક્ષ્ય સમજ્યા વગર તોડી પાડવાની ધૃ-ષ્ટતા થાય અને બની શકે તો સમાજબહિષ્કારની-ફાંચીની સજા કરવાની હદ સુધી પહોંચી જવાની અંધતા કરવામાં આવે ત્યાં કાર્ય કરનાર કોણ મળી શકે ? વિચારસહિષ્ણુતા દાખવી ન શકાય ત્યાં વિચારક કેમ નીકળી શકે ? તમે અન્ય કોમના વિચારકોના દાખલા તપાસો. ત્યાં કાઈસ્ટની નળખાઈઓ બતાવનારનો, કૃષ્ણની રાક્ષસીકાપર ટીકા કરનારનો કે ખુદ કૃષ્ણ એક બનાવટી પુરૂષ હતા એવી વાત વિચારનારનો બહિષ્કાર નથી થતો, પણ તેની સામે કારણો બતાવવામાં આવે છે, તેનાપર સામી ચર્ચા થાય છે. અત્યારે કાઈસ્ટની વિરૂદ્ધ ટીકા કરનારથી કીશ્ચિત્તન ધર્મ રંગાઈ ગયો નથી કે વૈષ્ણવ સંપ્રદાય સદર ટીકાથી નાખુદ થઈ ગયો નથી. વિચારકને દાખી દેવા એ દલીલની દુર્બળતા બતાવે છે, વિચારનું સંકુચિતપણું બતાવે છે, તંદુરસ્ત પ્રગતિના પ્રસરણના અવ્યાસની અવધતા બતાવે છે, અનુભવની અને સામાન્ય વ્યવહારકુશ-ળતાની ગેરહાજરી બતાવે છે. આપણી દોલત મોટી છે, પણ એના બળવનારા થોડા છે, વૃદ્ધિ કરનાર લગભગ નથી, એવા વળતમાં વિચારની સહિષ્ણુતા ન હોય તો દોલત વેંડફાઈ જાય અને એમાં વધારો થવાનો સ્વાદજ ન રહે.

એ આપણી દોલત કઈ? આપણો પૂર્વ ઇતિહાસ, આપણા મંદિરો, આપણા શિલાલેખો, આપણું સાહિત્ય, આપણાં લાઘવપત્રો, આપણાં લાંઝારો, આપણાં સિદ્ધાંતો, આપણું તાત્પર્યની પ્રતો વિગેરે અનેક ચીજો છે, અનેક વસ્તુઓ છે, એ સર્વ આપણે બળવી તેમાંથી ચૈતન્ય પ્રાપ્ત થાય તેવું સાહિત્ય ઉપજાવવાનું છે. આપણી છતાં દોલત જે ઘણીખરી અપ્રસિદ્ધ છે તેને બહાર કરવાની જે અને તેમાંથી નવું કોણી બહાર લાવવું છે. આપણા અઢગક લાંઝાર જમી-નમાં સ્મૃતિની ઉડી ખીણમાં છુપાઈ રહેલ છે તેને બહાર લાવવો છે અને આપણી વિધિવિધિમાંથી ધવી એઈતી પૂર્વ કાળની વસ્તુસ્થિતિ આપણી દુનિયાને બતાવવાની છે. પૂર્વકાળના એ ઉદાત્ત રમરણો ભાવીસમાજને પોષણ આપી ઉપચારી થાય

વેદશા પાસેથી આધુનિક સમાજને પણ તેની ઉપયુક્તા છે.

માણી આધ્યાત્મિક દિશાના પ્રશ્નો શાંત નજરે વગર મહેત્વ વિચારવાનો તમા વખત છે. આપણા જીવનની ચિંતા માટે જોની અતિ આવશ્યકતા છે અને એ સમાજના કાર્યોમાં અનેક વિચારકે કળેતા આપણે જોઈએ એમ અત્યંત અન્યત્રને લાગ્યા વગર રહે તેમ નથી. આપણે સમાજના અનેક સવાલો વિચારવાના છે, જાડી વિચારવાના છે, અનેક દ્રષ્ટિગિન્દુથી વિચારવાના છે, વગર કયે યાદગર રીતે સ્પષ્ટતાથી વિચારવાના છે, સંકેત વગર વિચારવાના છે, એટલું આપણે સ્વીકારવું જ પડશે. કોઈ પણ બાબતમાં કાર્ય કરી લેવાની જરૂર લાગવી હોય તો પ્રથમ વિચારણા થાય, વિચારણાને પરિણામે ચર્ચા ઉપરિશ્લિત થાય, ચર્ચામાં વિચારની આગલે થાય, પોતાના વિચારમાં વિરોધ ક્યાં આવશે, ક્યાં પસિચામ નીપજવામાં વાંધા ક્યાં ક્યાં પડશે, તેથી ચર્ચામાં અનુભવીઓનાં અનુભવ કામ લાગે. સર્વદ્રષ્ટાઓ અનુભવીની વૃક્ષ પણ જોઈ જતાવી જોઈથી કામ લેવા તેમને દોરે. આના પરસ્પર વિચારણાને અંગે આદર નિર્ણયો થાય સારેજ આદર્શ સિદ્ધ થાય, જાણના સુકરર થાય, પછી તે સ્વૂળ રૂપ પકડે, પછી તેને ચાર પાડવાના સાર્ગોની વિચારણા થાય. એ સાધનના માર્ગમાં પણ અનેક દિશાએ આદર્શને લક્ષ્યમાં રાખીને કાર્યોની યોજના થાય. એ યોજના ઘડવામાં મૂળ બાબતો પર વાટાઘાટ ચાલે, અસલમાં ખૂટવાના સંગઠિત પ્રયત્ન વિચારાય અને છેવટે એ માર્ગે પ્રયાણ થતાં આદર્શને રસ્તે ચઢાય. કાર્યસિદ્ધિનો આ ક્રમ છે, તેથી કોઈ પણ સમાજ પર પ્રગતિને અંગે વિચારણા પ્રાથમિક આવશ્યક જાણત છે અને હંપ પરિણામ-પ્રાપ્તિ માટે તદ્દન અનિવાર્ય છે. આવી વિચારણા જાહેરલાક્ષીના વખતમાં કારવાર થયા કરતી હતી. એ વખતે જેના હાથમાં શાસનની દોરી હતી તેણે એ મહત્વની બાબતમાં બંધત રહેતા હતા અને કોઈ પણ પ્રસંગ ચૂકી જાય તો એનો અનુયાયી વર્ગ એમને તુરત ચેતથી શકતો હતો. આપણા કર્તવ્યનો વિચાર અને કાર્યની દિશાનું સહજ દિગ્દર્શન કરાવ્યા પછી હવે આપણે સાહિત્યના ક્ષેત્રમાં શું કર્તવ્ય છે? શું પ્રાપ્તવ્ય છે? અને વર્તમાન પરિસ્થિતિ કઈ છે? તે તપાસીએ. એકંદર આ સવાલ એવા પ્રકારનો છે કે એમાં જહુ મત-ભેદ નહિ થાય અને એ વિચારો ગ્રાહ્ય જણાયો તો યથાવકાશ અન્ય પ્રકારની પરિસ્થિતિ પર વિચાર કરવાના પ્રસંગો હાથ ધરવામાં આવશે.

આ સાહિત્યના વિષયમાં ઘણા કારણે ઘણાઓને જહુ ગેરઈતસાદ થયો છે અને એના લક્ષ્નો ન્યાં સુધી એ જાણત યોગ્ય રીતે હાથ નહિ ધરે ત્યાં સુધી એ સ્થિતિમાં દેરદાર થવાનો તાલવ યોગ્ય છે.

પહેલાં આપણે સૌપ્રાકૃત્યની વિપુલતા-વિસ્તાર જોઈએ; પછી એની

જૈન સાહિત્ય-સેવા

૩૯૧

વર્તમાન દશા અને છેવટે એવી દશામાંથી બહાર નીકળવાનાં અનેક સાધનોનો વિચાર કરી જ્ઞાનમાં કર્તવ્ય પ્રેરણા કરીશું. આ દ્રષ્ટિએ જૈનસાહિત્યને અંગે જે વિચારણા થાય તે માત્ર પ્રેરક સમજાવી, વિચારકોને એ પ્રશ્નપર વિનિમય કરવાના આમંત્રણ રૂપે ધારવી અને ત્યારપછી એની સર્વદેશીય સ્વર્ગ ધર્મ રહે ત્યારે કર્તવ્ય દિશાનો નિર્ણય કરવો.

એનો નિર્ણય થાય કે નહિ તે વિચારવાનું મારું કાર્ય નથી. મારે સમાજને આ વિષયને અંગે ઘણું કહેવાનું છે, તેથી તેવું વિચાર વાંતાવરણ ઉત્પન્ન કરવાને માટે અહીં લખવું યોગ ધાર્યું છે.

સાહિત્યના સંબંધમાં જ્યારે વિચાર કરવામાં આવશે ત્યારે એટલું મોટું વિશાળ ક્ષેત્ર સામે દેખાશે કે તેનો પાર નહિ. એક ઉપરટપકે સાદી લાગતી બાળતમાં જ્યારે આટલું બધું કાર્ય કરવાનું પ્રાપ્ત થાય છે તો બીજા સામાજિક પ્રદેશોમાં કેટલું કર્તવ્ય રહેલું હશે તેનો તેથી ખ્યાલ આવશે.

વર્તમાન પરિસ્થિતિનો વિચાર કરતાં ઘણીવાર પંચમ કાળને યાદ કરી કેટલાક બંધુઓ હૃદય સન્મુખ હાનિની દશાને રાખી મનમાં નિર્ણય કરી બેસે છે કે એ તો કાળજ એવો છે, હુંડા અવસર્પિણી કાળમાં સારી વાત સાંભળવાની બનેજ નહિ, આ તેઓનો સુદ્રાવેળ છે. આ સ્થિતિ વિઘાતક છે, સંપૂર્ણ સત્યથી રહિત છે અને Pessimistic [અપોચુષ્ઠી] હોઈ અતી દુઃખદ છે. એક તો એવો વિચાર કરનાર આદર્શને સન્મુખ રાખી શકે નહિ, બીજું એવા વિચારની વિરૂદ્ધ લખવાની જરૂર હોયજ નહિ. ‘મારે તો સુસમાધી દુઃખમાં, અવસર પુણ્ય નિધાનછ.’ મારે તો આવો કાળ પણ ઘણો ભાગ્યશાળી વર્તે છે, એ ખરી જૈન દશા છે, જિતનારની દશા છે, વિજય કરનારના આદર્શની ભાવના છે, સમયને ગાળા દેવી એ તો લલ્લન હીનસત્વનું કાર્ય છે. આ કાળમાં પણ અનેક ઉદય થવાના છે, જે કે યુગપ્રધાનની સાહ જોઈ બેસી રહેવું એ પણ મંદતા બતાવે છે, પણ ઉપરોક્ત વિઘાતક વિચારકોને કહેવું કે યુગપ્રધાન જરૂર આવશે, આવ્યા વગર રહેશે નહિ, પણ તેને માટે માર્ગ તૈયાર કરવો એ આપણું કામ છે. પ્રણય પુરૂષ નીકળી સમાજને દોરશે, અવ્યવસ્થિત કામ કરનારાને બેસાડી દેશે, દેશકાળનાં સૂત્રોને યોગ્ય સ્થાન આપશે, ધર્મના અવિચળ સિદ્ધાંત અને દમવતરતા વહેમોનું પ્રથક્કરણ કરી બતાવશે અને મૂળ પાયાને મજબુત કરી પાંદડા શેળડાનાં અનેક માર્ગોમાં ભેદ નથી પણ તંદુરસ્તી છે, વિરોધ નથી પણ એકતા છે એમ સમજાવશે. એવા મહાન પુરૂષોની આ કાળમાં આવશ્યકતા છે અને એ પણ સિદ્ધ થશે, પણ આપણે એના ઉપર આધાર રાખી હાલ બેસી રહેવું યોગ્ય નથી. કર્તવ્યક્ષેત્રમાં આપણે થોડાં બીજાં વાવડાં તો તેમાંથી

૩૯૨

શ્રી જન ધર્મ પ્રકાશ.

જનનેક ચાંદુરો ઉત્પન્ન થયો. કાળને દૂરણુ આપનારને એટલી વિજ્ઞાપિ કે તમે તમારી
માન શક્તિનો ઉપયોગ કરો અને છતાં ઈષ્ટ ફળસિદ્ધિ ન થાય તો પછી કાળને
દૂર આપનો. કર્તવ્યની શરૂઆતમાં એવા વિચાર પાલવે નહિ અને પોસાય પણ
નહિ. આટલો ઉપોદ્ધાત કરી હવે આપણે જૈન સાહિત્ય, તેની વિયુગતા, તેની
સેવા, તેના માર્ગો વિગેરે પ્રશ્નોનો વિચાર કરીએ. મૌકિક.

જૈન શાસનની અપૂર્વ ઉદારતા.

જૈનશાસન અનાદિ કાળથી પ્રવર્તે છે. તેની પાસે દુનીઆના દરેક વિષયો
છે. એવો કયો વિષય છે કે જૈનશાસનમાંથી ન મળી શકતો હોય? વ્યાકરણ,
ન્યાય, કાવ્ય, કોષ, નાટક, ચાંપુ, અલંકાર, વૈદ્યક, જ્યોતિષ, મંત્ર, તંત્ર, યંત્ર
ઈત્યાદિ દરેક વિષયોથી જૈનશાસનના અંગો પરિપૂર્ણ છે, તે વિવિધ તથોથી
રંગીત છે. તેના દરેક અંગમાં સ્યાદાદ કેશરી પોતાની અસીમ ગર્જનાઓ કરે છે.
આપું અપૂર્વ શાસન હોવાથી તેનામાં એક ખુણી રહેલી છે કે જે દુનીઆ-
ને કોઈ પણ ધર્મ, મહાજન, કે સોસાઈટીમાં જોવામાં આવતી નથી. અને તે
ઉદારતા છે. ઉદારતા એ મહાન્ પુરુષોનો એક મોટામાં મોટો ગુણ છે. મહાત્મા
થયું હોય તો ઉદારતા ગુણને પહેલો કેળવવો જોઈએ. આજે આપણે કોઈ
પણ કામમાં પછાત કેમ રહીએ છીએ? ઘણા દેશનેતાઓ પછાત કેમ રહે
છે? તેનું કારણ માત્ર એટલું જ જણાય છે કે આપણે ઉદારતા શીખ્યા નથી,
આપણા દેશનેતાઓમાં ઉદારતા નથી. દાખલા તરીકે લાલા લાજપતરાય
કે જેઓ પંજાબદેસરી કહેવાય છે અને સમય દેશના નેતાઓ પૈકીના એક
છે, તેઓએ પોતાની કસાયેલી કલમથી પોતાની ઉદારતાનો પરિચય આપતાં
જૈનધર્મ ઉપર કેટલાંકે અસત્ય આક્ષેપો કર્યા છે. આવી તે દેશનેતાઓમાં
ઉદારતા છે! આવા નેતાઓ જે દેશમાં હોય, તે દેશ પછાત ન રહે તો
આગળ કેવી રીતે વધી શકે? જૈનધર્મ જો અત્યાર સુધી ટકી રહ્યો હોય
તો તે માત્ર પોતાની ઉદારતાથી જ. જૈનોએ માત્ર પંચેન્દ્રી જીવોમાં નહિ
/જિનુ સંસારતા સમસ્ત જીવોમાં અર્થાત્ એકેન્દ્રિયથી લઈને પંચેન્દ્રિય
સુધીના દરેક જીવોમાં ઉદારતાનો પરિચય આપ્યો છે.

ખંડન મંડન જેવા અધોર્માગણુ જૈનાચાર્યોની સત્યતા કેટલી બધી ઉદારતાનો
પરિચય આપે છે, અને ઇતરાચાર્યોની સાત્યતા કેવી ઉદારતાનો પરિચય આપે
છે તે જોતાં જણાઈ જાયશે. સમય પ્રવચનપર મહાત્મા હરિસદસુરિ મહારાજના

જૈન શાસનની અપૂર્વ ઉદારતા.

૩૬૩.

અંથોમાં જ્યાં જ્યાં જાંડનનો વિષય આવશે, તે સ્થળે જે વિષયનું જાંડન કરવું હશે, તે વિષયના કર્તાને માટે મહર્ષિ, ઋષિ, ભગવાન, મહાત્મા, એવા એવા વિશેષણો મૂકેલા છે, જ્યારે તેનાં જાંડલામાં જૈનેતર અંથો-જોઈશું, તો જૈનાચાર્યોને માટે નાસ્તિક, પાવંડી, મ્લેચ્છ, ઇત્યાદિ વિશેષણો મૂકેલા છે.

બીજી વાત એ છે કે બીજા દરેક દર્શનકારો કહે છે કે—સ્રીશૂદ્રો નાધિયેતે અર્થાત્ સ્ત્રી અને શુદ્ર ભણવાને અધિકારીજ નથી તેમના મોક્ષમાં જવાનો અધિકારજ નથી, ત્યારે જૈનદર્શન તો પોદારી પોદારીને કહે છે કે દરેક મનુષ્ય મોક્ષમાં જવાનો અધિકારી છે, પછી તે ભલે સ્ત્રી હોય કે પુરૂષ હોય, બાળ હોય કે વૃદ્ધ હોય, યુવાન હોય કે યુવતી હોય, બ્રાહ્મણ હોય કે ક્ષત્રિય હોય, વૈશ્ય હોય કે શૂદ્ર હોય, પરંતુ દરેક મોક્ષમાં જવાને અધિકારી છે. (જૈનોમાં પણ બે શ્રીરકાઓ છે, એક શ્વેતાંબર, અને બીજો દિગંબર, આ બે શ્રીરકાઓમાં ઘણાં મતભેદો છે, કિન્તુ મુખ્યતાએ બે વાત ઉપર વધારે ઉદ્ભેષ છે, એક સ્ત્રીની મુક્તિ અને બીજી કેવળીનો આહાર—એ બે વાતો દિગંબરો માનતા નથી, જ્યારે શ્વેતાંબરો માને છે, યાને સ્ત્રીની મુક્તિ માને છે, અને કેવળીને આહાર પણ માને છે.)

ત્રીજી વાત એ છે કે જૈન ધર્મમાં જાતિ પ્રધાન નથી, પરંતુ ગુણ પ્રધાન છે, ભલે ચક્રવર્તી હો વા વાસુદેવ હો, પરંતુ શૂદ્ર પણ જો મુનિ થયેલ હોય તો તેને નમસ્કાર કરવોજ પડે. આ એકજ દાખલો ઉદારતાના પરિચયને માટે બસ છે.

ચોથી વાત એ છે કે કાવ્યને અંગે જગત તરફ દ્રષ્ટિપાત કરીશું ત્યારે ખબર પડશે કે જૈનકાવ્ય મોક્ષનું કારણ હોવાથી વૈરાગ્યની પુષ્ટિ કરે છે, ત્યારે જૈનેતરકાવ્યમાં સંસારનું કારણ જે શંગાર તેની પુષ્ટિ જોવામાં આવે છે. જૈનોમાં 'વેવું' એક પણ કાવ્ય નહિ હોય કે જે પોતાની માતા, બેન, યા પુત્રી સમક્ષ વાંચી ન શકાય, ત્યારે બીજાના કાવ્યોમાં કેટલાક તો પુરૂષ સમક્ષ પણ વાંચી ન શકાય તેવા છે. દાખલા તરીકે કુમારસંભવના આઠમા સર્ગમાં કવિ કાલીદાસે જે શંગાર આલેખેલ છે, તે કોઈ પણ સ્ત્રી તો શું પણ પુરૂષ સમક્ષ પણ વાંચતાં શરમ આવે છે, જ્યારે જૈનકાવ્યમાં એવો શંગાર કોઈ પણ સ્થળે નહિ મળે.

પાંચમી વાત એ છે કે જૈન કથા સાહિત્ય તરફ જોઈશું તો અંતમાં કથા-નાયક ન્યાયનીતિનું પાલન કરી, સ્વર્ગમાં ગયા, યા સાધુ ઘટ્ટને મોક્ષમાં ગયા દોમજ હોય છે; ત્યારે બીજાં જૈનેતર કથા સાહિત્યમાં કથાનાયક યા નાયિકા મરીને

માં ગયા. તેનો ઉદ્દેશ્ય સરખો પણ હોતો નથી.

હુની વાત એ છે કે જૈનોનાં મૂળ આગનો તરફ દ્રષ્ટિપાત કરીશું તો તેમાં એક પણ દર્શન, આ પત્તાનું ખંડન જોવામાં આવતું નથી. દાખલા તરીકે એક વખત પરમાત્મા મહાવીરદેવને જૈનમરવાગીએ પૂછ્યું કે ‘હે ભગવન! કેટલાક લોકો કહે છે કે-પુણ્ય નથી, પાપ નથી, જીવ નથી, અજીવ[કર્મ] નથી, આશ્રવ નથી, બંધ નથી, સંવર નથી, નિર્જરા નથી અને મોક્ષ પણ નથી. તો શું એ વાત સાચી છે?’ (જૈનમરવાગીને કે જાદી વાત સમજતા હતા છતાં ભવ્ય લોકોના ઉપકારને માટે વારંવાર આવા પ્રશ્નો ભગવાનને પૂછતા હતા, અને ભગવાન તેનો સંપૂર્ણ જવાબ આપતા હતા.) ત્યારે ભગવાને તેના ઉત્તરમાં એમજ કહેલ છે કે-‘હે જૈનમ! પુણ્ય છે, પાપ છે, જીવ છે, અજીવ છે, બંધ છે, આશ્રવ છે, સંવર છે, નિર્જરા છે અને મોક્ષ પણ છે. આવી સંજ્ઞા તારા હૃદયમાં સ્થાપન કરજે, પરંતુ ‘નથી’ એમ કહીશ નહિ, આ વાત સૂચકગાંગ સૂત્રમાં આજેખા-યેલ છે. પરમાત્મા મહાવીરદેવ જેવા કોઇ પણ તીર્થંકર મહારાજે કોઇ પણ ધર્મનું ખંડન કર્યુંજ નથી. જૈનમરવાગી જે વખતે સમકિતી નહિ હતા, મિથ્યાદર્શનમાં પ્રવૃત્ત હતા, જ્યારે પોતે સમસ્ત સંસારમાં હું એકજ સર્વજ્ઞ છું તેમ માનતા હતા, અને એટલાજ માટે અભિમાનથી પરમાત્મા મહાવીર દેવની સાથે શાસ્ત્રાર્થ નિમિત્તે યધાર્યા હતા, ત્યારે તેમને તેમનાં સૂત્રોથીજ યાને વેદવાક્યોથીજ ભગવાને પ્રતિબોધ કર્યો હતો, વેદમાંથી પણ સાત્ય શોધી બતાવ્યું હતું, કે જે અત્યારે ગણધરવાદના નાગથી પ્રસિદ્ધ છે, આથી વધારે કેટલી ઉદારતા જોઇએ.

સાતમી વાત એ છે કે હુનીઆના ખીન્ન દરેક દર્શનકારો ભગવાનના એવક થઈને રહેવા માગે છે, જ્યારે જૈનદર્શન તો એમ કહે છે દરેક જીવો ભગવાન બનવાને શક્તિમાન છે, દરેક જીવો પરમાત્મા બની શકે છે.

પાશ્વત્ય વિદ્વાનોએ પણ જૈનદર્શનની ઉદારતા સંબંધી ઉદ્દેશ્ય કરેલ છે, દાખલા તરીકે ડોક્ટર ટેસીટોરી કે જેઓ એક ઇટાલીયન વિદ્વાન હોઈને સમસ્ત દર્શનના અભ્યાસક હતા. તેઓએ લખેલ છે કે ‘જૈનદર્શનમાં જેવી ઉદારતા જોવામાં આવે છે, એવી ખીલ કોઈ પણ સ્થળે જોવામાં આવતી નથી.’ આવી રીતે અનેક પાશ્વત્ય વિદ્વાનોએ પણ જૈનદર્શનના સંબંધમાં ન્યાં ન્યાં લખેલ છે. ત્યાં ત્યાં ઉદારતા માટે ખાસ ઉદ્દેશ્ય કરેલ છે. આવા એક ઉત્તમ દર્શન ઉપર પણ આક્ષેપ કરવાવાળા જગત્ની અંદર પડ્યા છે. અજ્ઞાન લોકો તો આક્ષેપ કરે, પરંતુ દેશનેતાઓ જ્યારે આક્ષેપ કરે, ત્યારે કેટલી નવાઈ ગણાય? જો કે તેઓ જે આક્ષેપ કરે છે, તે માત્ર માનવા પ્રમાણે તેઓનો દોષ નથી, પરંતુ

તત્ત્વાર્થનું રહસ્ય (વાર્તારૂપે)

૩૬૫

આપણે દોષ છે, કારણ કે જૈનદર્શન બાળપણ માટે આપણે જગતને સામગ્રી પૂરી પાડેલા નથી. અરે! સામગ્રી આપવી તો દૂર રહી, પરંતુ આજથી ત્રીશ વર્ષ પહેલાં જૈનસાહિત્ય, તેમજ તે દર્શનના ગ્રન્થો, કોઈપણ પ્રકાશિત થયા નહોતા, તેની સ્થિતિમાં જૈનદર્શન સંબંધી અજ્ઞાન લોહો જૈનદર્શન ઉપર આક્રેષ્ણો કરે તે સ્વાભાવિક છે; પરંતુ હવે તે જમાનો નથી, કારણ કે જોધએ તેટલી સામગ્રી વિદ્યમાન છે, સાહિત્ય તેમજ દર્શનગ્રન્થો જોધએ તેટલાં પ્રકાશિત થયા છે, એટલે હવે એવો જમાનો આવતો બાક છે કે જૈનદર્શનને લોહો સમજવા લાગ્યા છે અને તેની ઉદારતાનો પરિચય કરવા લાગ્યા છે. આવા એક ઉત્તમ દર્શનની ઉદારતાનો લાભ સમસ્ત જગત લે એવી આશા રાખી વિરમું છું.

મુનિ અમરેન્દ્રવિજય.

તત્ત્વાર્થનું રહસ્ય (વાર્તારૂપે)

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૩૬૫ થી)

પૂર્ણભદ્ર—તો પ્રથમ મોક્ષનો માર્ગ કયો?

સુમતિ—સંસારી જીવને ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ એ ચાર પુરૂષાર્થ છે; તેમાં વિવેકીજનોને ધર્મ અને મોક્ષ બેજ પુરૂષાર્થ છે; અને તેથીજ મોક્ષના માર્ગથી શરૂઆત આ વિષયની થાય છે. “સમ્યક્ દર્શન, સમ્યક્ જ્ઞાન અને સમ્યક્ ચારિત્ર એ ત્રણે જે જીવમાં એકી સાથે હોય તે જીવને માટે તે ત્રણે એકી સાથે મોક્ષનો માર્ગ છે.” આ મોક્ષનો માર્ગ હોવાથી તે ત્રણને “રત્નત્રયી” કહેવાય છે. જેનીશ કિતવડે “તત્ત્વ”નું જે પ્રમાણે અસ્તિત્વ (હોવાતી) અને પર્યાય (ફેરફાર) આદિ સ્વરૂપ ગ્રંથ પરમાત્માએ કહેલ છે તે પ્રમાણે બાળપણ, વિચારપણ અને તેમાં વદ્ધા રાખી દૃઢપણે માનવું તે સમ્યક્ દર્શન, તત્ત્વનું યથાર્થસ્વરૂપ બાળપણ-જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવું તે સમ્યક્ જ્ઞાન, અને તે પ્રાપ્ત થતાં તે મુજબ શ્રદ્ધા રાખી મોક્ષપ્રાપ્તિ અર્થે પ્રયત્ન કરતાં જે ચર્ચા (વર્તન) કરવામાં આવે તે સમ્યક્ ચારિત્ર. આ બાબતમાં “સમ્યક્” એટલે રૂઠું એ વિશેષણ મૂકવાનું કારણ એટલુંજ કે તે બાબતમાં મોહથી, સંશયથી, કે વિપરીતમતિથી વિપરીત અર્થ ગ્રહણ કરવો નહિ—તેનો અટકાવ કરવો.

આ ત્રણમાંના છેલ્લાના અસ્તિત્વે આગળના બે હોય; સમ્યક્ ચારિત્ર જેનામાં હોય તેનામાં સમ્યક્ દર્શન અને સમ્યક્ જ્ઞાન પણ હોયજ. સમ્યક્ જ્ઞાન જેનામાં હોય તેનામાં સમ્યક્ દર્શન પણ હોયજ; અને પ્રથમનું હોય તો પાછળનું હોય કે ન પણ હોય. સમ્યક્ દર્શન હોય તો તે જીવમાં સમ્યક્

૬૯૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

જ્ઞાન કે સમ્યગ્ આસ્તિ હોય કે ન પણ હોય.

પૂર્ણભદ્ર—સમ્યગ્ દર્શન એટલે શું ?

સુમતિ—તત્ત્વના વિષયના યથાસ્થિત વર્ણનમાં ધ્રુવા તેજ સમ્યગ્ દર્શન કે સારકિત. તે તત્ત્વ શું ? “તત્ત્વ ભાવં તત્ત્વ” તેનું યથાસ્થિત સ્વરૂપ તેજ તત્ત્વ; અથવા તે “અન્નાત્ર તત્ત્વ” જેનું અસ્તિત્વ (હંયાતી) અને સ્વરૂપ તેજ તત્ત્વ “સંચ ઉત્પાદ્યવ્યવ્રાવ્યાત્મકમ્” અને સત્ (હંયાતીવાળું) શું છે કે જેનામાં ઉત્પત્તિ, વ્યય અને ક્ષયતા (કાયમસ્વભાવ) રૂપ ત્રણ ધર્મો (ગુણો) હોય તે.

પૂર્ણભદ્ર—સમ્યક્ત્વ કેવી રીતે પ્રાપ્ત થાય ?

સુમતિ—સ્વાભાવિક એટલે કુદરતી રીતે અને અધિગમ એટલે પૂર્વના અભ્યાસથી, કોઈના ઉપદેશથી કે પૂર્વે દેખેલ ઉપકરણ (વસ્તુ)ના સ્મરણ કે દર્શન આદિથી સમ્યગ્ દર્શન થાય છે.

પૂર્ણભદ્ર—સમ્યગ્ દર્શન પ્રાપ્ત થતાં જીવમાં શું ફેરફાર થતા હશે ?

સુમતિ—મિથ્યાત્વ મોહનીય કર્મના યોગે જીવ અનંત પુદ્ગળ પરાવર્ત કાળસુધી અવ્યવહારરાશી—સૂક્ષ્મ નિગોદમાં અસદ્દ્ય દુઃખો સહન કરી અકામ નિર્જ્ઞાના બળથી વ્યવહારરાશીમાં આવતાં દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવ અનુસાર તેની ભવ્યત્વ દર્શાનો પરિપાક (ઉદય) કાળ થતાં ઉત્પન્ન થતો જે શુભ અધ્યવસાય તદ્રૂપ પહેલું યથાપ્રવૃત્તિકરણ કરે. આ કરણ જીવ કરે ત્યારે આશુચ્યકર્મ સિવાયની બાકીની કર્મપ્રવૃત્તિઓની સ્થિતિ (કાળ) જે વિશેષ હોય છે તે ઘટાડીને એક કોડાકોડી સાગરોપમની કરે છે.

કોઈ કહે કે ‘આટલી લાંબી સ્થિતિ ભોગવ્યા વગર ઘટાડી શી રીતે શકે ?’ જવાબ કે—કર્મના બે પ્રકાર છે. અનિકાચીત અને નિકાચીત. અધ્યવસાયની તાકાત એટલી તીવ્ર છે કે અંતર્મુહૂર્તમાં સાતમી નરકયોગ્ય કર્મપુદ્ગળ એકઠા કરે, અને શુભ અધ્યવસાયયોગે અલ્પ કાળમાં સુક્ષિત પણ પામે. આજ અધ્યવસાયથી અનિકાચીત એવા કર્મોની સ્થિતિ અને રસમાં ઘટાડો થાય છે.

જે અધ્યવસાયને યોગે પ્રથમ નહિ કહેલ એવાં ૧ સ્થિતિઘાત, ૨ રસઘાત, ૩ ગુણ શ્રેણી, ૪ ગુણ સંક્રમ અને ૫ અભિનવ સ્થિતિબંધ—આ પાંચ થઈ શકે તે બીજાં અપૂર્વકરણ. આ કરણનું રૂપ દુષ્કર્મથી ઉત્પન્ન થયેલ કઠોર, મજબૂત અને લાંબા કાળથી નહિ ભેદાયેલ અને દુઃખે કરી ભેદી શકાય તેવી સગદ્રેષ્ટ્રપી ગાંડને ભેદવી તે છે.

આ ગ્રંથીભેદ કયાં પછી અનિવૃત્તિકરણ નામે ત્રીજા કરણમાં આવતાં જીવ સમયોત્તર (પ્રથમ સમય કરતાં પછીના સમયે સમયે) અનંતગુણી બદિ-

તત્વાર્થનું રહસ્ય. (વાર્તારૂપે)

૩૬૭

ણામ વિશુદ્ધિવાળો હોય છે અને તે અધ્યવસાય સમ્યક્ દર્શન પમાડ્યા સિવાય પાછા પણ હડતા નથી.

આ ત્રણ કરણ સમ્યક્ દર્શન પ્રાપ્ત કરતાં જીવ કરે; ત્રણ કરણનો દરેકનો કાળ અંતર્મુહૂર્ત અને ત્રણેનો સામટો કાળ પણ અંતર્મુહૂર્ત (પ્રથમના દરેક કરતાં મોટું) છે.

પૂર્ણભદ્ર—તત્ત્વ કયા કયા છે ?

સુમતિ—મુખ્ય તત્ત્વ બે છે. જીવ અને અજીવ. સમજમાં આવે તે ખાતર તેના સાત કે નવ પણ ભેદ છે. પુણ્ય અને પાપ એ બે તત્ત્વો આશ્રવમાં પણ સમાઈ જાય છે, જ્યારે સંવર નિર્જરા અને મોક્ષ એ આત્મગુણપ્રાપ્તિમાં મદદગાર હોવાથી જીવમાં સમાય છે; તેમજ આશ્રવ અને બંધ તે અજીવમાં સમાય છે. એમ જીવ, અજીવ, આશ્રવ, બંધ, સંવર, નિર્જરા અને મોક્ષ એમ સાત તત્ત્વો થયાં. અથવા તો આશ્રવની પહેલાં પુણ્ય અને પાપ એમ બે વધારાના મૂકતાં નવ તત્ત્વો થાય છે.

પૂર્ણભદ્ર—આ તત્ત્વોનો ક્રમ કેવી રીતે ગોઠવેલ છે ?

સુમતિ—જીવ તે સકળ તત્ત્વનો વિચાર કરનાર અને અજીવ તત્ત્વને ત્રણ કરનાર અને ભોગવનાર હોવાથી જીવ તે પ્રથમ તત્ત્વ; જીવ પ્રથમ લેતાં તેથી વિપરીત પણ તત્ત્વ હોવાને જોઈએ તેથી અજીવ બીજું; અજીવના ક્રમ રૂપ વિકારો પુણ્ય પાપરૂપે જીવમાં પ્રવેશતા હોવાથી આશ્રવ ત્રીજું; અને આવતા વિકારો ચોટતા હોવાથી બંધ ચોથું; અને કર્મો આવતા હોવાથી તેનો અટકાવ કરનાર તત્ત્વ હોવાને જોઈએ તેથી સંવર પાંચમું; અને નવા કર્મનો બંધ થતો હોવાથી (દેશથી) થોડા થોડા છુટા પણ થઈ શકતા હોવાને જોઈએ તેથી નિર્જરા છઠ્ઠું અને આત્મા કર્મથી બંધાય તો તે કર્મથી સર્વથા છુટો પણ થવો જોઈએ તેથી મોક્ષ તે સાતમું તત્ત્વ કહ્યું છે.

પૂર્ણભદ્ર—આટલે સુધી તો હું સમજ્યો. તો તત્ત્વોનું વિસ્તારું જ્ઞાન કાઢી મળે ?

સુમતિ—તત્ત્વોનું લક્ષણ ભેદ આદિ સ્વરૂપ સમજવામાટે નામ, સ્થાપના, દ્રવ્ય અને ભાવ ચાર નિર્ણય (વિશેષ જ્ઞાનપ્રાપ્તિના સાધન) કહ્યા છે. વસ્તુ જોગબવા સંજ્ઞા સંજ્ઞી તે નામ; તેની ગેરહાજરીમાં—તેના બદલામાં તેના નામે સ્થાપવી તે સ્થાપના; ભૂત કે ભવિષ્યમાં કોઈ વિશિષ્ટ ગુણ પ્રાપ્ત કરવાની લાયકાત હોય અને તેની પ્રાપ્તિ અર્થે પ્રયત્ન કર્યો કે કરાતો હોય તે દ્રવ્ય; વર્તમાન સ્થિતિને અવલંબી ગુણનું જે અસ્તિત્વ કે હૈયાતી તે ભાવ. નીચેના ઠાણલો તે સમજવામાટે સરલ થઈ પડશે.

શ્રી વીર પરમાત્માનું “વીર” તે વીરનામ જીવ નિરૂપ; તેમની મૂર્તિ બનાવી પૂજવી તે વીર સ્થાપના જીવ નિરૂપ; તેઓ મુક્તિ પામવાની લાયકાતવાળા મોટાં સુજિને પામ્યા હોવાથી વીર દ્રવ્ય જીવ નિરૂપ; અને તેઓ જ્યારે વીર રૂપે હતા તે વખતે તેઓમાં વીર લાવ જીવ નિરૂપ હતા. આ પ્રમાણે ચાર નિરૂપ દરેક તત્ત્વને લાગુ કરતાં સામાન્ય અને વિશેષ જ્ઞાન પ્રાપ્ત થઈ શકે છે.

પૂર્ણભદ્ર—આ સિવાય કેઈ અન્ય રસ્તો છે ?

સુમતિ—પ્રમાણ (અનુભવ, આગમ, અર્થાપત્તિ, અનુમાન, ઉપમા, સંભવ અને અભાવ) અને નય (નૈમગ્ન, સંગ્રહ, વ્યવહાર, કબુરસૂત્ર, એવંભૂત, સમ-ભિરૂદ અને શબ્દ) દ્વારા પણ જ્ઞાન થાય છે. આનું સ્વરૂપ અવસરે કહીશ.

પૂર્ણભદ્ર—તો મને તત્ત્વની વ્યાખ્યા આદિ સમજાવો.

સુમતિ—નિર્દેશ-વ્યાખ્યા કે સ્વરૂપ; સ્વામીત્વ-માલીકી, અધિકારી; સાધન; અધિકરણ-સંબંધ; સ્થિતિ-કાળ અને વિધાન-પ્રકાર આ સર્વ બાબત રત્નત્રયી અને તત્ત્વોમાં ઘટાવવાથી ટુંકમાં સર્વ સામાન્ય જ્ઞાન થાય છે. તે અવસરે કહીશ.

અપૂર્ણ.

ચીમનલાલ દ. શાહ.

ઘેનોને વિનંતિ.

“રામ—હે પ્રિયા ! રાજવૈભવમાં ઉછરેલા એવા તમારાથી વનવાસના કષ્ટ નહીં સહેવાય. નથી ત્યાં પૂરતાં સાધનો; પણ મળવાના કે જેથી તમને હું સંતોષી શકું, માટે સાથે આવવાનો આગ્રહ છોડી દો.

સીતા—નાથ ! આમ કહેવું તમને ન ઘટે, તમારો સહવાસજ મારે માટે બસ છે, પતિનતાનો ધર્મ એજ છે કે પતિસહ મુખદુઃખમાં ભાગીદાર થવું. જેમ મનુષ્યની છાયા તેની પાછળજ રહે છે, તેમ તમારી પાછળજ હું આવવાની. મને ખીલ કંઈ પણ ન હોય.”

આધુનિક સમયની બહેનો ! તમે જરા ઉપરનો સંવાદ ધ્યાનપૂર્વક વિચારશો ? તમે હિંમતથી એમ કહી શકશો કે તમે પણ તેવા પ્રકારનું પતિવ્રત પાળો છો ? તમારો ઝીણા અને ફેન્સી વસ્ત્રોનો તથા નવા નવા ઘાટનો મોહ તમારાં પતિ કરતાં પણ વધી જાય છે.

જ્યાં લગી તે ચીજો તમને માગ્યા મુજબ મળે છે ત્યાં સુધી તમારા મુખ હસતાં હોય છે, પણ તેમ કદાચ ન મળ્યું તો કંઈબાંધે ડાકિણીની વધ-જામણી જરૂર થવાની.

ખડેનોને વિનંતિ.

૩૬૬

હુનિયામાં આવી તમારો જન્મ માત્ર વચ્ચાભૂષણની ટાપટીપમાં જ પસાર થઈ જાય છે. દેરાસર કે વ્યાખ્યાન, જમણ કે વરવોડામાં તમે ખીજું શું જુઓ છો ? અને વખાણ પણ શાના કરો છો ? તમારી આ અજ્ઞાનતા હવે તો દૂર કરો. તમે જે કપડા ઉપર મોહી રહ્યા છો તેને તૈયાર કરતાં લાખો છવોનો ધાણ નીકળે છે. વળી તે વિલાયતથી આવે છે એટલે તમારા પૈસા ત્યાં જાય છે અને તેમાંથી દારૂ ગોળા આદિ પાપારંભનાં કાર્યો થાય છે. આને ખટલે જો તમે ખાદીનાં કપડાં વાપરો તો તેમાં નહિ જેવીજ હિંસામાત્ર લાગે, વળી તમારા જ દેશની અને તમારા જેવી લાખો ખડેનોને અન્નપાન મળે, હળરો ગરીબો જેઓ માત્ર એક વખત ખાઈને ચલાવે છે તેમને જે ટંક ખાવા પણ મળે, ધંધા વિના કેટલીએ નારીઓ નીચ કર્મ કરે છે તેમને ધંધા મળે અને તેથી કુમાર્ગે જતી અટકે, આ ઉપરાંત તમે જાતે રેડીઓ ફેરવો અને કાંતતા વણતા શીઓ તો તમારામાં જે નાંજુકાઈ, આગસ, નળખાઈ, રોગ અને કુધલી આદિ દોષો દાખલ થયા છે તે નીકળી જાય અને પાસે કંઈક રકમ પણ થાય, જે તમારી જાત મહેનતની હોવાથી તમે કુમાર્ગે જરૂરી ઉત્તમ લાભ મેળવી શકો.

તમારા જેવી સામાન્ય સ્થિતિની નારી રતનખાએ રેડીઓ કાંતીને પોતાનો ધરસંસાર ચલાવ્યો, ગરીબાઈ હતી તે દૂર કરી અને મુઠ્ઠી વધારી. શ્રી હીર-વિજય સૂરિના સમયમાં શત્રુજયનો સંઘ પણ કહ્યો. આજે પણ તમે જોશો કે ધાંચી મોચી જેવી હલકી કેમની સ્ત્રીઓ દિવસની આખરે કંઈક રકમ ધરમાં લાવે છે. વળી તેમના શરીર પણ ઉઘમી રહેવાથી નિરોગી મજબૂત બને છે. ત્યારે યો શ્રાવક જેવા શ્રદ્ધ કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલી શ્રાવિકાઓ ! તમે શું કરો છો ? કુધલી નિંદા કરી કર્મ બાંધો છો. ટંકા કળહ જગાડો છો. મરજીમાં આવે તેમ દેખી અને ખારીક કપડામાં, તેની શીલાઈમાં અને તેની બુલોમાં પૈસા ખરચો છો, આગમુ બનીને હમેશાંના રોગી રહો છો, તમારા ખર્ચાજ-પણથી તમારા ધણીઓને વધારે પસા મેળવવા માટે ગમે તેવા કાળાં ધોળાં કરવાની કે લોહીના પાણી કરવાની ગંભીર ફરજમાં હુડસેલો છો. તમને કોઈ પણ જાતનો ઉદાગ તો આવડેજ શી રીતે ? ભાગ્યેજ સોમાં દશને આવડે અને તેમાં પણ કરનાર તો એકાદ હોય. હા, ઉદ્યોગમાં રવાનું અને હાથ હાથ કરવાનું એવી માટે આવડે છે.

અમને પણ એક દિવસના ભોજન માટે ટીપ કરતાં આવડે છે. પણ આવા એક ઉદ્યોગને માટે દંડ કરતાં નથી આવડતું એ પણ અફસોસની વાત છે. ખડેનો ! અમે ગધા હાલ તો કુંભકરણની નિદ્રામાં સુતા છીએ, કદાચ અમણના નામથી જાગીશું, પણ તમે ધર્મની શ્રદ્ધાવાળી થઈ હજુ પણ વચ્ચા-

ભૂપણ્ડરી સજેલી પુતળીઓજ બની રહેલા ઇચ્છો છે ? જો કે હાલ સીતાની સાફેક તમારે વનમાં તો જવાનું નથી, પણ તમારે હદ બહારના વધી ગયેલા ખરચ ઓછા કરવામાં તમારા સ્વામીઓને મદદગાર થવાનું છે. હવે સાદાઇને યોદાવવાની છે. હબરો જીવેને મરતાં બચાવવા માટે અને અધર્મી તથા દરિદ્રી ઘતાં અટકાવવા માટે માત્ર ખાદીનાં વસ્ત્રો પહેરવાનાં છે. કદાચ લાર લાગશે, ધોતાં અડચણ પડશે, સફાઈદાર નહિ પણ હોય, લપકાદાર નહિ લાગે, છતાં કાયદો તો જરૂર કરશે. સીતાજીએ વનવાસનાં દુઃખ વેઠ્યાં તેની આગળ આ હરકતો કયા હિસાબમાં છે ? ખાદી પહેરવાથી ખીન્ન કેટલાએ લાભ કાય છે, જે અનુભવ કર્યા વિના સમજાય તેમ નથી. તીર્થંકર અને મહાત્માઓને જન્મ આપનારી નારીબ્રતિમાં ઉત્પન્ન થયેલી ઓ જડેનો ! હવે તો તમારી આંખ ઉઘાડો અને યોગ્ય માર્ગે પ્રવૃત્તિ કરી આત્મહિત કરવાને સાવધાન થાઓ.

મોહનલાલ ડી. ચોકસી.

વર્તમાન સમાચાર.

૧ શ્રી રાંધણપુરમાં થયેલ આંગેલ વર્ધમાન તપની શરૂઆત.

પંચાસજી શ્રી ભક્તિવિજયજી મહારાજના સદુપદેશથી શ્રી રાંધણપુર ખાતે ઉપર જણાવેલ મહાન્ તપના કરનાર શ્રાવક શ્રાવિકા ૪૫ લગભગ થયા છે અને હજુ વધવા સંભવ છે. તેમને કાયમ આંગેલ કરવાની સગવડને અંગે એક ફંડ શરૂ કરતાં અને તેમાં તિથિ પર્વાદિકને માટે તેમજ છુટક દિવસને માટે અમુક રકમ લેવાનો ઠરાવ કરતાં સુમારે રૂ. ૨૫૦૦૦ ઉપરાંત થયા છે. હજુ ફંડ વધતું જાય છે. આંગેલની શરૂઆત પોસ વદિ ૭ થી કરવામાં આવી છે. છુટા આંગેલ પણ ઘણા શ્રાવક શ્રાવિકાઓ કરે છે. એકંદર આંગેલની સંખ્યા બહુ સારી આવી છે. શેઠ મોતીલાલભાઈ મુળજીનો આ ખાતામાં બહુ સારો પ્રયાસ છે. વ્યવસ્થાપકો અને કાર્યવાહકોની પણ યોગ્ય નીમણૂક કરવામાં આવી છે. અમે એ ખાતાની પ્રગતિ ઇચ્છીએ છીએ અને તેનું અનુકરણ ખીન્ન શહેરોવાળાઓને કરવાનું સૂચવીએ છીએ.

૨ દીક્ષા મહોત્સવ અને ઉદ્યાપન મહોત્સવ.

હાલમાં આ માસમાં રાંધણપુર-ભાવનગર-ખીયાલર વિગેરે સ્થળોએ દીક્ષા મહોત્સવો થયા છે. તેમજ શમી, અમદાવાદ વિગેરેમાં ઉદ્યાપન મહોત્સવો થયા છે. આચાર્ય પદવીના મહોત્સવો પણ થયા છે, પરંતુ એ બધી હકીકત અમે કમચૂર માસિકમાં આપી શકતા નથી. અને યોછી વતી લખાઇ જવાથી સુખ દુઃખ લાગવા સંભવ છે. વળી એવા સમાચાર પ્રગટ કરવાનું કામ ન્યૂ

સ્પેષરેનું છે. તેથી પ્રસિદ્ધ ન કર્યા માટે કોઈએ પણ અમારા પર ખોટું લગાડવાનું નથી. અમે દરેક શુભ ક્રિયાનું અંતઃકરણથી અનુમોદન કરીએ છીએ અને શુભ કાર્ય કરવામાં મળેલા દ્રવ્યનો સદુપયોગ કરવા દરેક ગૃહસ્થને પ્રેરણા કરીએ છીએ. સારાં કાર્યો ન્યાં ન્યાં થાય છે ત્યાં બહોળે ભાગે મુનિરાજના ઉપદેશનું જ પરિણામ હોય છે. તેથી તેમણે શુભ કાર્યની પ્રેરણા કર્યાંજ કરવી એમ પ્રાર્થીએ છીએ.

૩ શ્રી સિદ્ધાચળ આવેલા સંઘ.

ચાલુ માહ માસમાં શ્રી સિદ્ધાચળ જે મોટા સંઘ આવેલા છે. ખંતેમાં માણસોની સંખ્યા એક હજાર ઉપરાંત અને પંદરસો લગભગ આવેલ છે. ખંતે સંઘવીએએ મળેલા દ્રવ્યનો પુરેપુરો લાહો લીધો છે.

પ્રથમ સંઘ શ્રી સુરતથી શેઠ પ્રેમચંદ કૃષ્ણાણીએ રેલવે રસ્તે કાઢેલા મહા શુદ્ધિ ૧૩શે આવ્યો હતો. જેમાં આવવા જવાની રેલ ફ્રી સુધાં તમામ અર્થ સંઘવીને માથે હતો. સંઘની સાર સંભાળ બહુ સારીરીતે લેવામાં આવી હતી. એ સંઘ પાછો રેલવેમાં મહાવદિ ૩ જે વિદાય થયેલ છે.

બીજો સંઘ શ્રી અમદાવાદથી ઝવેરી મોહનલાલ ગોાકળદાસે છરી પાળતો કાઢ્યો છે. તે પોષવદિ ૧૦મે અમદાવાદથી નીકળ્યો અને મહા વદ ૧૩શે પાલીતાણે પહોંચ્યો છે. સંઘની સંભાળ બહુ સારી રીતે લેવાણી છે. સંઘવીએ માર્ગમાં બહુ ઉદાર દિલથી અર્થ કરી મળેલી લક્ષ્મી સારી રીતે સૂક્ષ્ણ કરી છે. તેમના પુત્રોએ સંઘલક્ષિ કરીને જીંદગી સૂક્ષ્ણ કરી છે.

૪ ગુજરાત સાહિત્ય પરિષદ.

આ પરિષદની ૭મી બેઠક તા. ૧૮-૧૯-૨૦ એપ્રિલે ભાવનગર ખાતે થનારી છે. સ્વાગત કમીટીના પ્રમુખ તરીકે લોકપ્રિય મેઝ પટ્ટણી સાહેબની નીમનોક કરવામાં આવી છે. પરિષદના પ્રમુખ રા. રા. કમળાશંકર પ્રજ્ઞાશંકર દ્વીવેદી નીમાણા છે. પરિષદમાં જૈન વિભાગ ખાસ રાખવામાં આવ્યો છે. તેને માટે વિદ્વાન મુનિઓ તથા શ્રાવકો પાસે નિબંધ-લેખો માગતાં કેટલાક આવ્યા છે, ને કેટલાક આવનાર છે. જૈન બંધુઓએ આ પરિષદના પ્રસંગ ઉપર પધારી તેનો લાભ લેવાની આવશ્યકતા છે. નિબંધ મોકલવાની પણ જરૂર છે.

સભાને મળેલી ઉદાર દિલની સખાવત.

આ સભા જૈન વર્ગમાં ઘણા લાંબા વખતની (૪૨ વર્ષની) હોવા છતાં તેને માટે ખાસ મકાનની સગવડ હજી સુધી થયેલી નહોતી, તેથી ઘણી અગવડ સહન કરવી પડતી હતી. તે દૂર થવા શહેરના મધ્યભાગમાં એક જમીન ખરીદ કરી હતી. તેનાપર મકાન બાંધવાનો નિષ્ણય થતાં ખર્ચને માટે ફંડ કરવાની શરૂઆત કરી હતી. દરમ્યાન રાણપુરનિવાસી ઉદારદિલ શેઠ. નાગરદાસભાઈ પુરૂષોત્તમદાસને એ સંબંધમાં વિનંતિ કરવાનો વિચાર થતાં માહુ શુદ્ધિ ૧૧ શે આ સભાના પ્રમુખ ને મંત્રી રાણપુર ગયા હતા. ત્યાં જઈને યોગ્ય રીતે સભાનું મકાન તેમનાજ નામથી બાંધવાની અરજ કરતાં અને તેના બાંધકામમાં સુમારે રૂ. ૨૫૦૦૦)નો ખર્ચ થવાનો સંભવ જણાવતાં બીલકુલ આગ્રહ કરાવ્યા શિવાય એ ઉદારદિલના ગૃહસ્થે તે રકમ આપવાનો સ્વીકાર કર્યો છે. તેને માટે સભા તેમનો અંતઃકરણથી આભાર માને છે. સભાએ મકાનને તેમનું નામ આપવાનો, તેમના નામનો શિલાલેખ ચોડવાનો અને તેમનો ઓઇલ-પેન્ટીંગ મૂકવાનો ઠરાવ કરી કૃતજ્ઞતા દર્શાવી છે. આવી ઉદારતા બીજા જૈન બંધુઓને અનુકરણીય છે. મળેલા દ્રવ્યનો સદુપયોગ આ રીતેજ થઈ શકે છે. પુણ્યાનુબંધી પુણ્યથી મળેલી લક્ષ્મીનોજ આવો સદુપયોગ થઈ શકે છે.

શ્રી તાળધંવજ તીર્થ સંબંધી નિર્ણય.

શ્રી તાળધંવજ તીર્થ તળાબ શહેર પાસેજ એક ટેકરી પર આવેલું છે. તે તીર્થ બહુ વર્ષોનું છે. વચમાં મુસલમાની વખતમાં મુર્તિઓ ભૂમિમાં બંદારેલી, તે બહાર નીકળ્યા બાદ જીવંત મંદિર સુધારી તેમાં પધરાવેલ છે. મૂળનાયકજી શ્રી સુમતિનાથજી છે. તે સાચાદેવના નામથી પ્રસિદ્ધ છે. તે મંદિરના ગઢની બહારના ભાગમાં બીજો ગઢ છે, તેની અંદર હાલ એક મહાન મંદિર શ્રી અમદાવાદના ગૃહસ્થ બંધાવે છે. તે લગભગ પૂરું થવા આવ્યું છે. તેનું કામ થોડા વખત ઉપર અટકાવવામાં આવ્યું હતું. તે ઉપરથી સુમારે સો વર્ષ ઉપશંતનો નામા વિગેરેનો પુરાવ રચી કરવાથી ભાવનગર સ્ટેટની નામદાર કાન્સીલે આપણા કબજે લોગવટો કાયમનો સ્વીકાર્યો છે, અટકાયત દૂર કરી છે અને આપણા લાભમાં ઠરાવ કરી ખર્ચ આપ્યા છે. તે ઉપરથી કામ શરૂ કરવામાં આવ્યું છે. તે મંદિરમાં ફાગણ શુદ્ધિએ બિંબ પ્રવેશ કરવાના છે. પ્રતિષ્ઠા વૈશાખ શુદ્ધિ મે હરી છે. આ શુભ કાર્યમાં ભાગ લેવા જૈન ધર્મને વિનંતિ છે.

શ્રી જૈન ધર્મ મુક્તાવલિ.

પુસ્તક ક્રમ નં.

મં કરતે કાયકમ, સં અઝમેધિય કરેહુ તુરગાળા ।

વહુ વિગ્ધો હુ મુહુત્તો, મા અવરણં પઢિરકેદ ॥ ૧ ॥

સંવત ૧૯૭૬ ના ચૈત્રથી

સંવત ૧૯૮૦ ના ફાગણ સુધી અંક ૧૨.

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

૧ પદ્યાત્મક લેખો,

૧ વીરાને આશીર્વાદ:	(સુંદર)	૧
૨ જ્ઞાનદાન.	[અમૃતલાલ માવજી]	૬
૩ લક્ષ્મીની અસ્થિરતા.	[મુનિ, કસ્તુરવિજય]	૭
૪ પ્રભુમાં પ્રેમ.	[અમૃતલાલ માવજી]	૩૫
૫ ચેતનને ઉપદેશ.	”	૩૬
૬ ભાવી અને કુદરતનો સંકેત.	”	૩૬
૭ વિપત્તિચરત થઈ દુનિયા.	[મુનિ, કસ્તુરવિજય]	૩૭
૮ ઉપદેશક દુહા.	[સંગ્રાહક સ. ક. વિ.]	૭૧
૯ કમાણી શું કરી સાચી?	[મુનિ, કસ્તુરવિજય]	૭૨
૧૦ સ્વાધ્યા સંસાર.	[સુંદરલાલ]	૭૩
૧૧ વિષયવાસના.	[છગનલાલ નહાનચંદ]	૧૦૩
૧૨ આદર્શમાતા.	[સુંદરલાલ ડાહ્યાભાઈ]	૧૦૪
૧૩ ખાળકને ઉપદેશ.	[નંદલાલ વનેચંદ]	૧૦૫
૧૪ સતી સ્ત્રીનાં સુંદર સૌભાગ્યભૂષણો.	[રાજપાળ મગનલાલ]	૧૩૫
૧૫ અમૃતનો ધુટડો.	[સુંદરલાલ]	૧૩૬
૧૬ દુર્લભ મનુષ્યત્વને નિર્ધારક કરતા જીવોને ચેતવણી.		૧૩૭
૧૭ ધર્મવિના કાંઈએ સુધરવાનું નથી.	[મુનિ, કસ્તુરવિજય]	૧૩૭
૧૮ એથી ભલા.	[રાજપાળ મગનલાલ]	૧૬૭
૧૯ અનિત્ય ભાવના.	[સુંદરલાલ]	૧૬૮
૨૦ પ્રસ્તાવિક કાવ્યો.	[શિવશંકર રેવાશંકર]	૧૬૯
૨૧ વેપ ભવાઈનો.	[બીઆભાઈ છગનલાલ]	૧૬૯

૪૦૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

૨૨ શ્રી વરકાણા પાર્શ્વનાથનું સ્તવન. [મુનિ વલ્લભવિજય]	૨૦૦
૨૩ મોહરાગની અધિત્ય શક્તિ. [એધવજીભાઈ ગીરધર]	૨૦૧
૨૪ આત્મોપદેશ.	૨૩૧
૨૫ દુર્ગન સંગ નિષેધક કવિતા. [ભાઈલાલ સુંદરજી]	૨૩૨
૨૬ વીર પ્રમુતા જન્મ સમયનો અપૂર્વ આનંદ. [ગોરધન વીરચંદ]	૨૩૨
૨૭ ઉપરના કાવ્યનું વિવેચન. "	૨૩૩
૨૮ નૂતન વર્ષ. [સુંદરલાલ]	૨૬૩
૨૯ દીવાળી દર્શન. "	૨૬૪
૩૦-૩૧ કૃષ્ણ વાસુદેવે ગતાવેલો ખેદ. [એક જિજ્ઞાસુ]	૨૬૫
૩૨ શ્રીમાન્ વર્ગને શિખામણ. [ભીખાભાઈ છગનલાલ]	૨૬૬
૩૩ પ્રભુ પ્રાર્થના. [જીવણ-ગનેડા]	૨૬૨
૩૪ બોધ દાયક ઢોહરા. [ઉત્તમ-મુતાગદ]	૨૬૭
૩૫ ખાસ ઉપદેશક કંવાડી.	૨૬૮
૩૬ ચોપડો આ મગ્નનો. [ભીખાભાઈ છગનલાલ]	૨૬૯
૩૭ ક્રોધ વિષે ગઝલ.	૩૦૦
૩૮ મનને શિખામણ. [નગીનદાસ ગટાભાઈ]	૩૦૧
૩૯ બ્રહ્મચર્યની શ્રેષ્ઠતા.	૩૨૬
૪૦ પ્રસ્તાવિક ઉપદેશ.	૩૩૦
૪૧ સદુપદેશ-અંતર્લાપિકા. [મણિલાલ ઇસ્તુરચંદ]	૩૩૧
૪૨ સદ્ગુરુ પ્રાર્થનાદક. "	૩૩૨
૪૩ પ્રવીણતા. [ભીખાભાઈ છગનલાલ]	૩૩૨
૪૪ જિનવર સ્તુતિ. "	૩૬૬
૪૫ દર્દીનો પોકાર. "	૩૭૦
૪૬ આત્મોપદેશ.	૩૭૧
૪૭ બોધદાયક ઢોહરા. [ચુનીલાલ સોભાગચંદ.]	૩૭૧

ધાર્મિક લેખો.

૧ મહાવીરની કૈવલ્ય (નિર્વાણ) ભૂમિ. (રા. કાલેલકર)	૧૫
૨ સત્ય ઇતિહાસનો થતો અનાદર. (મુનિ ન્યાયવિજય)	૧૮
૩ શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ મહિમાદક-સંસ્કૃત. (સુ. ચતુરવિજય)	૨૪
૪ " નો અર્થ. (પંડિત જગજીવનદાસ.)	૨૬

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા

૪૦૫

૫ વિચારણા અને અવલોકન.	(મૌકિક)	૪૦-૩૫૩
૬ શ્રી હિતશિક્ષના સસતુ રહસ્ય. (તંત્રી)	૪૭-૭૭-૧૧૬-૧૫૧-૧૮૬-૨૧૧	૨૫૦-૨૮૨-૩૮૧
૭ પ્રશ્નોત્તર.	(તંત્રી)	૫૪-૮૬-૧૧૧-૧૧૨-૧૪૫-૧૪૮-૧૪૯-૧૭૫
		૨૧૬-૨૩૬-૨૫૬-૨૬૬-૨૭૫-૩૦૬-૩૧૪-૩૪૩-૩૫૦-૩૭૭
૮ ધર્મક્રિયા વિવેક.	(તંત્રી)	૫૮-૬૪
૯ શાસનપ્રેમી ભાઈબહેનોની ફરજ.	(સ. ક. વિ.)	૭૪
૧૦ શાણી ને સદ્દેશ્ય શ્રાવિકાઓ પ્રત્યે બે બોલ.	"	૭૫
૧૧ શ્રી ચિદાનંદજીનું બહોંતેરીમાંથી પદો-સાર્થ. (સ. ક. વિ.)		૮૦-૨૨૮-૩૦૧
		૩૦૨-૩૩૬-૩૪૧
૧૨ પ્રશ્નોત્તર.	(ગજપાળ મુનિલાલ)	૮૫
૧૩ સમકિતના ૬૭ બોલનું વિવરણ.	(સ. ક. વિ.)	૧૦૬
૧૪ ચૈત્યવંદન સ્તવનો માટે ખાસ સૂચના.	(તંત્રી)	૧૦૮
૧૫ સમકિત, સમ્યક્-વ, સમ્યક્ દર્શન.	(સ. ક. વિ.)	૧૦૯
૧૬ કેટલાક જૈન પારિભાષિક શબ્દોના સ્પષ્ટાર્થ.	"	૧૩૬
૧૭ સુમતિ અને સુશીલનો ધર્મ સંવાદ.	"	૧૪૧
૧૮ જિનચૈત્ય-પ્રતિમાદિક સંબંધે કંઈક.	"	૧૪૩
૧૯ કયા-જયણા-યા અનુક્રંપા.	"	૧૪૪
૨૦ શ્રી ઋષભદેવનું ચૈત્યવંદન અર્થસહિત.	"	૧૫૭
૨૧ શ્રી સિદ્ધાચળનું ચૈત્યવંદન	"	૧૫૬
૨૨ શ્રી ઋષભદેવનું સ્તવન.	"	૧૮૮
૨૩ શ્રાવક ધર્મવિધિ પંચાશકનું ભાષાંતર.	"	૨૦૨
૨૪ ધર્મોપદેશ-સૂક્ત વચન.	"	૨૩૫
૨૫ સૂક્ત ઉપદેશ વચનો.	"	૨૩૭
૨૬ પ્રશ્નોત્તર.	"	૨૩૮
૨૭ આપણો જૈન ધર્મ.	[પ્રભુદાસ. ઓ. મહેતા]	૨૪૮
૨૮ નંદી સ્તુતિઓનો અર્થ-વ્યાખ્યા.	[સ. ક. વિ]	૨૬૭
૨૯ લાલા લજપતરાયના પાંચ મુદ્દાના ઉત્તર. (પંડિત લાલન)		૩૧૬
૩૦ ખરી જીવદયા કયાં છે ?	(તંત્રી)	૩૫૨
૩૧ તત્ત્વાર્થનું રહસ્ય-વાર્તારૂપે.	[ચીમનલાલ દ. શાહ.]	૩૬૨-૩૬૫
૩૨ શત્રુજયના યાત્રાગુ માટે સમગ્રાયિત બે બોલ. (સ. ક. વિ.)		૩૭૨
૩૩ દરેક જૈન યાત્રાગુને અગત્યની સૂચના.	"	૩૭૩

૪૦૬

શ્રી જૈન પ્રમ પ્રમાણ.

૩૪ મહાવીરની જયંતિને અંગે જે બોલ.	[સ. ક. વિ.]	૩૭૫
૩૫ જૈન સાહિત્ય સેવા.	(ગૌતમિક.)	૩૮૮
૩૬ જૈન શાસ્ત્રની અપૂર્વ ઉદારતા.	[મુનિ ચમરેન્દ્રવિજય.]	૩૯૨
પેટા લેખ ગણનાં કલ લેખ. ૬૬		

નૈતિક અને સામાન્ય ઉપદેશક લેખો.

૧ સુબોધ વાક્યો.	(સદગુણાનુરાગી મુનિ કપરવિજયજી).	૮
૨ આપણી ભાવી ઉન્નતિના સાધનો.	"	૧૧
૩ પુત્રવધૂ પરીક્ષા.	"	૧૨
૪ સૂક્ષ્મ વચનો સારરૂપે.	"	૧૩
૫ હોળી કેમ ઉજવશો. ?	(જયંતિલાલ છળીલાલસ)	૩૪
૬ ઉપદેશ.	(સ. ક. વિ.)	૩૮
૭ આપણી દશા પલટાયવા શું આદરવું થટે છે ?	"	૩૯
૮ મનુષ્યની ત્રણ અવસ્થા.	(નંદલાલ વનેચંદ.)	૫૬
૯ સુબોધ સંગ્રહ.	[અમૃતલાલ માવજી].	૬૦
૧૦ જીવનચક્ર.	(નવજીવન પત્ર).	૬૦
૧૧ પોપટીયું જ્ઞાન.	[ભાર્ગલાલ સુદરજી].	૬૨
૧૨ પ્રભાસ ચિત્રકારના કામપરથી લેવાનો બોધ.	[સ. ક. વિ.]	૧૦૯
૧૩ સંતોષવગર ખરું સુખ કયાં છે ?	"	૧૧૦
૧૪ રત્ન ફેંકીને થયેલા પશ્તાપાનું દૃષ્ટાંત.	"	૧૨૦
૧૫ વચનામૃતો.	[માનશંગ મલુકચંદ.]	૧૨૧
૧૬ એક મિત્રપર લખેલા જે પત્રો.	[જ્ઞાન પીપાસુ].	૧૨૨
૧૭ વચનામૃતો.	[જયંતિલાલ છળીલાલસ].	૧૨૬
૧૮ સુબોધ વ્યાખ્યાન.	(અમીચંદ કરશનજી).	૧૩૫
૧૯ સમાજની ઉન્નતિ માટે સમયોચિત કેળવણીનો પ્રચાર.	[સ. ક. વિ.]	૧૭૧
૨૦ દેહ, મન, ને ઇન્દ્રિયના ઢમનથી થતા અનેક લાભ.	"	૧૭૨
૨૧ પ્રાદ્યવર્ચની જરૂર.	"	૧૭૩
૨૨ મહાપુરૂષોના વિચારસત્તો.	[જયંતિલાલ છળીલાલસ].	૨૨૨
૨૩ સમયોચિત ઉપયોગી રાજ્યનાઓ.	[લાલચંદ નેમચંદ].	૨૨૬
૨૪ પુષ્પોનાં પરિમલ.	[અમૃત].	૨૭૮
૨૫ કમળની વેદીપર.	[મુનિ ચમરેન્દ્રવિજય].	૨૭૬

વાર્ષિક અનુક્રમણિકા.

- ૨૬ વર્તમાન યુગમાં નોવેલોનું સ્થાન. (મુનિ દર્શન વિનય)
 ૨૭ આત્મવિકાસ અર્થે મનને યોગ. [અમૃતલાલ છોટાલાલ]
 ૨૮ સદ્વિધ્યમવટેજ ખર્ચ સ્વરાજ્ય મેળવી શકાય છે. [સ. ક. વિ.]
 ૨૯ આપણી પ્રજા નિર્જળ કેમ બને છે ?
 ૩૦ નવયુગના જૈન સાધુ. (પરબુદાસ)
 ૩૧ મહાપુરુષોના વિચારસ્તનો. (જયંતિલાલ છબીલદાસ)
 ૩૨ ઉચ્ચ કેળવણી ને તે મેળવવાના દ્વાર. (અમૃતલાલ છોટાલાલ)
 ૩૩ સોનેરી સૂત્રો.
 ૩૪ જૈન વીરો ! હવે તો જાગો. (પી. એન. શાહ)
 ૩૫ જહેનોને વિનંતિ. (મોહનલાલ ડી. ચોકસી)

પ્રકીર્ણ લેખો.

- ૧ નવું વર્ષ.
 ૨ કેટલાક ખુલાસા.
 ૩ અંખાજીના અને કુંભારીઆજીના મંદિરનો મુકાબલો. (વસંત માસિક)
 ૪ લગ્નપ્રસંગના રહસ્યમય મુદ્રાલેખો. (જયંતિલાલ છબીલદાસ)
 ૫ જૈન યુવક પરિવ્રજની આવશ્યકતા.
 ૬ પુસ્તકો અને રિપોર્ટોની પહેચ. ૬૭-અંક ૩ જાનુ. ટા. ૧૩૨-૧૩૩-૧૬૪-૨૨૪-૨૫૯-૨૬૧-૨૬૫-૩૨૭-૩૬૫ અંક ૧૨ માસ
 ૭ ભૂલનો સુધારો.
 ૮ પુસ્તકો અને તેના વાંચનની જરૂરીયાત. (અંકલાલ)
 ૯ ભારતવર્ષના ઇતિહાસનું રહસ્ય. (પ્રાચીન સાહિત્ય)
 ૧૦ પ્રસ્તાવિક હુકા સાથે. (હાલ્યાભાઈ મલુકચંદ)
 ૧૧ શત્રુજય ઉપર મૂળનાયકની પૂજા તથા ખુલ સંબંધી વિચારો. (પુરુષોત્તમ વીરચંદ)
 ૧૨ સંવતસરી અને ખમતખામણાનાં પત્રો. (પુરુષોત્તમ વીરચંદ)
 ૧૩ જૈન ભાઈઓ ! જાગશે કે ? (પોપટલાલ ત્રિભુવનદાસ)
 ૧૪ હિતશિક્ષા. (રાજભાઈ મગનલાલ)
 ૧૫ એક પ્રશ્ન. (એક શ્રાવિકા)
 ૧૬ એક સાવચેતી.
 ૧૭ જૈનધર્મીઓ સ્વાય આપો.
 ૧૮ એક જ્ઞાનિખાના એક પ્રશ્નનો ઉત્તર (તંત્રી)

૪૦૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

૧૬ કાયમ વપસતા કુકરોનાં ચુકારો.	(ત્રી)	૨૨૫
૨૦ કેશર માંગેલી અમારો નિર્ણય.	(ત્રી)	૨૫૫
૨૧ એક એકાગ્રણ	(ત્રી)	૨૬૩
૨૨ શ્રી કેશવજી પાઠ-પ	(સ. ઇ. વિ.)	૩૩૩
૨૩ એકચુકેશર મોટી અને વિદ્યાર્થી તર્જ. (ને કનકાલ ટી. ચોકસી)		૩૫૮
૨૪ આપણા હવે પછીનો મર્ગ.	"	૩૬૦
૨૫ રહુદ નોંધ અને વર્ધા.	(ત્રી)	૧૩૧

પેટા લેખ ગણતાં કુલ લેખ ૩૮

પ વર્તમાન સમાચારને લગતા લેખો.

(ટાઈટલ પેજ ઉપર આપેલા સિવાયના.)

૧ ભાવનગરમાં મહોત્સવ.	૨૮
૨ શ્રી વેશવજીમાં દ્વીધાપસંગે મોટી સળાવત.	૩૩
૩ સાતમી ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદમાં જૈનસાહિત્ય વિભાગ. અંક ૧ કાનું ટાઈટલ	
૪ પાટીતાણા રાજ્યની પાપવૃત્તિ.	(સૌરાષ્ટ્ર પત્ર) ૬૪
૫ પાટણપુરમાં સ્નાનોત્સવ.	૮૪
૬ વર્તમાન સમાચાર.	૧૬૭-અંક ૮ માનું ટા. - ૨૬૪-૪૦૦
૭ લખધાનક્રિયા.	૨૩૦
૮ અત્યંત ખેદકારક નોંધ.	૨૯૨
૯ શ્રી અંતરિક્ષાગ્રતા મંદિરના કેસનો ચુકારો.	૩૬૮
૧૦ સકાને મળેલી ઉદાર દિલની સળાવત.	૪૦૨

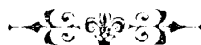
પેટા લેખ ગણતાં કુલ લેખ ૧૩

ૐ

એકંદર લેખો: ૧૫૩ પેટા-ભાગ સાથે પાંચ પ્રકારના મળીને લેખો ૨૦૨.

નોંધ—આ વર્ષના ૧૨ અંકના પેજ ૩૮૪ ઉપરાંત અંક ૧ કાનાં પૃષ્ઠ ૨, અંક બીજાનાં પૃષ્ઠ ૮, અંક ૪ થાનાં પૃષ્ઠ ૮, અંક ૬ માંનાં પૃષ્ઠ ૨, અંક ૧૧ માંનાં પૃષ્ઠ ૮, અને અંક ૧૨ માંનાં પૃષ્ઠ ૨ કુલ પૃષ્ઠ ૨૨ વધારે આપવાથી પૃષ્ઠાંક ૪૦૬ થવા જોઈએ છતાં અંક ૧૩૫ શ્રી ૧૩૮ એ વાર છપાવાથી પૃષ્ઠ ૪૦૨ થયેલા છે.

श्रीयशोविजय जैन ग्रंथमाला

हेरीसरोड-भावनगर

अमारे त्यांथी मलतां अपूर्व अने अलभ्य पुस्तको जल्दी मंगावी ल्या.

१ विशेषावश्यकभाष्य-सटीक—

जैन सिद्धान्तनो खजानो । भंडारो अने पुस्तकालयोमां तो एक एक कापी
राखबीज जोइये । थोड़ा वखतमां संभव छे अमारे सो रुपिया किमत करवी पड़े ।
माटे चेतयुं ठीक छे ।

80-0-0

२ अभिधान चिंतामणि-कोश—

कलिकाल सर्वज्ञ प्रभु श्रीहरेमचन्द्राचार्यने कोण नथी जाणतुं ? तेमनोज आ
स्नोपज्ञ टीकावालो कोश । थोडुं घणुं संस्कृत जाणनार तमामने बल्के सात्तर
मात्रने उपयोगी । कारण के अंतर्भां शब्दोनी अनुक्रमणिका एवी सुंदर रीते
आपी छे के कोई पण शब्द कोई पण माणस भटकाही शके । वेभागो-पाका बाइ-
डिंग साथे (प्रथम भागनी किं० ४-०-० बीजानी ३-०-०) ७-०-०

३ जैनतर्क वार्त्तिक-शान्त्याचार्यनी टीका युक्त—

एक जैनैतर बुद्धखैलर आ ग्रंथनी उपयोगिता पर सुमध थयो । तेणें छपाव्यो अने जैनैतरां प्रचार पण कर्यो । जैनो हजु पोताना आ अत्युपयोगी ग्रंथने जोवा पण नथी पाम्या । न्यायना क्षेत्रां प्रवेश करवा माटे तो आ ग्रंथ सुंदर दरवाजा रूप छे । थोडी नकल्लो अपारी पासे छे ।

२-०-०

२-०-०

४ उत्तराध्यायन सूत्र भा० १ लो, कमलसंयमी टीका युक्त—

उत्तम प्रकारका लेजर सीत्तर रतली कागलो ऊपर निर्णयसागर प्रेसमा, सारा
सहोटा टाईपोमा पत्राकार छपावचामा आवेल छे । स्वप पुरती नकलो छपावी छे ।
गीतो भाषा भाषा पत्रो पत्रो प्रेसमा भाषा भाषा के लेख ? तेनी पत्रो ले । लेखी

(૨)

૧૭ વિલેજ સંજરી—ભા૦ ૧ લો ।

ગોપાલ સાહિત્યનો અનુપમગ્રંથ । આસદ્ કવિની અમૂલ્ય પ્રસાદી । ૨-૦-૦
૧૮ પાર્શ્વનાથ નરિત્ર, અંગ્રેજી—

અમેરિકાના વિદ્વાને અનુવાદ કરી છપાવેલ છે । અંગ્રેજી જૈન ગ્રંથો વાંચવાનો
કે સંગ્રહવાનો શોખ હોય તો વગર વિલંબ મંગાવો । ૧૨-૦-૦

૧૯ ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર—

અંગ્રેજી વિસ્તૃત પ્રસ્તાવના અને મૂલ ગ્રંથ સંસ્કૃત ટાઈપમાં । પાઠાન્તરો સહિત ।
વિલાયતમાં છપાવેલ, બે ભાગ । ૨૨-૦-૦

૨૦ સૂરીશ્વર અને સમ્રાટ—

પહેલી આવૃત્તિ સ્વર્ણ ગર્દ અને વીજી આવૃત્તિ અનેક સુધારા-વધારા સાથે
સાદર પડી, એજ એની ઉત્તમતા । અકબર અને જહાંગીરે જૈનોને આપેલાં છ અપસિદ્ધ
ગ્રંથોનો, અકબર અને જહાંગીરનાં ચિત્રો, શ્રીહીરવિજયસૂરિ મહારાજની તે વસ્તુ-
તરીકે પૂર્ણિનો ફોટો અને હીરવિજયસૂરિના વિહારનો નકશો—આ વસ્તુ આ ગ્રંથની
ઉપયોગિતા અને શોભામાં વધારો કરી રહ્યાં છે । ઉત્તમ એન્ટીક કાગલો ઉપર અને
સુંદર કપડાના પાકા વાઈડિંગ સાથે વહાર પડેલ છે । (એન૦ એમ૦ ત્રિપાઠી
કાલુવાદેવી, મુંબઈ અને જીવનલાલ અમરશી સ્નેહતા, પીરમશા રોડ,
અહમદાબાદ એમને ત્યાંથી પણ આ ગ્રંથ મલી શકશે । ૩-૮-૦

૨૧ સૂરીશ્વર અને સમ્રાટ અકબર હિન્દી—

ઉપરનાજ ગ્રંથનો આ હિન્દી અનુવાદ છે । આની પ્રસ્તાવના અજમેર ષ્ઠ્ઠિ-
મના વયુરેટર હિંદી સાહિત્યના વયોવૃદ્ધ, જ્ઞાનવૃદ્ધ પ્રસિદ્ધ લેખક રાયચહાદુર પંડિત
ગૌરીશંકર હીરાચંદ ઓઝા મહાશયે લખી છે । ૪ ૮-૦

૨૨ ઐતિહાસિક રાસસંગ્રહ ભા૦ ૧ લો—

ઉપરનાં પુસ્તકોમાંથી કોઈ પણ એક પુસ્તક મંગાવનારને આ ગ્રંથ મેટમાં
મપવાલું યરાવ્યું છે ।

૨૩ ઐતિહાસિક રાસસંગ્રહ ભા૦ ૩ જો—

(૩)

રૂપે સાર પણ આપવામાં આવ્યો છે। જીવન ચરિત્રોના રસિકો અને જૂની ગુજરાતીના અભ્યાસિઓ-તમામને માટે ઉપયોગી છે । ૨-૦-૦

૧૨ ઐતિહાસિક રાસસંગ્રહ ભા. ૪ થો—

આમાં છે તો કેવલ 'વિજયતિલકસૂરિરાસ' જ, પરંતુ તેમાં છે વિક્રમની સત્તરમી શતાબ્દિમાં જૈન સમાજમાં ચાલેલા વિજય-સાગરના વિશ્વવાદી યુદ્ધનો 'અથ' થી 'ઇતિ' સુધીનો ઇતિહાસ । ઇટલે આ ઇતિહાસ તો જૈન સમાજની દરેક વ્યક્તિ જાણવો જોડ્યે । મૂલ રાસ અને તેનો સાર ગદ્યમાં સુંદર હેડીંગો પાડી કથા તરીકે આપવામાં આવ્યો છે, તે ઉપરાંત ગ્રંથના સંશોધક મુનિરાજ શ્રીવિદ્યાવિજયજીએ લગભગ ૪૦ પાનાંનું એક તુલનાત્મક 'નિરીક્ષણ' પણ લખ્યું છે । ૨-૮-૦

૧૩ પ્રાચીનતીર્થ માલા સંગ્રહ ભા. ૧ લો—

પ્રાચીન ૨૫ તીર્થમાલાઓનો સંગ્રહ । ઐતિહાસિક અપૂર્વ ગ્રંથ । સ્વતંત્ર વિવેચન સાથે । ત્રિયકુંડ, કોશાંબી, આદિ પ્રાચીન તીર્થો અત્યારે જે સ્થાને માનવામાં આવે છે, તેજ સ્થાનો સ્વરાં છે, કે તેમાં ફેરફાર થયેલો છે અને ફેરફાર થયો છે તો મૂલસ્થાન કયું હોયું જોડ્યે ? ઇત્યાદિ વાક્યો ઉપર ઐતિહાસિક રીત્યા સ્વૂચ આલોચના કરવામાં આવી છે । ૨-૮-૦

૧૪ ભરટક દ્વાત્રિંશિકા—

સુરમ્ય, મનોરંજક સરલ સંસ્કૃત ભાષામાં ૩૧ નાની કથાઓનો સંગ્રહ । પ્રસ્તાવના અંગ્રેજીમાં છે અને જર્મનીમાં છપાયેલ છે । ૩-૦-૦

૧૫ પંચાસ્યાન વાર્તિક-કર્તા જિનવિજયગણિ (સં. ૧૭૩૦)

પ્રાચીન ગુજરાતી ભાષાની ૪૮ કથાઓનો સંગ્રહ છે । વચમાં સંસ્કૃત સુલલિત સુંદર શ્લોકો મૂકી કર્તાએ આ ગ્રંથ સ્વૂચ રસદાર બનાવ્યો છે । જર્મનીમાં છપાયેલ ।

૧૬ લીટરેચર ઑફ ધી શ્વેતાન્વર ઑફ ગુજરાત— ૩-૧૨-૦

ગુજરાતના શ્વેતાન્વરોનું સાહિત્ય કેવું અને કેટલું છે ? તેનું મહત્ત્વ શું છે ? ઇત્યાદિ વાક્યો ઉપર લીટરેચર (જર્મની) યુનિવર્સિટીવાલા ડા. જોહાન્સ હર્ટલે એક વિસ્તૃત સુંદર નિબંધ અંગ્રેજીમાં લખ્યો છે તેજ આ છે । ૨-૦-૦

૧૭ રોમિનિસેન્સેઝ ઑફ વિજયધર્મસૂરિ—

(૪)

જાણી ભારત અને જર્મન, ઇટાલી, ફ્રાંસ, ઇંગ્લેન્ડ આદિ વાસ્તવ્યદેશોમાં
જે પ્રકારે પ્રગટ થયાં તેમની પ્રતિષ્ઠા અને તે પ્રસંગે જર્મન, ઇટલી, ફ્રાંસ, ઇંગ્લેન્ડ આદિ
દેશોનાં પત્રોમાં, સ્મરણાઝ્ઞાલિયો અંગ્રેજી પત્રોમાં, તેમજ તારો-પત્રો અને માપણો દ્વારા
તેમની સ્મરણાઝ્ઞાલિયો પ્રકટ થઈ હતી તેમાંની ઘણી સ્ત્રીઓ આ અંગ્રેજી ગ્રંથમાં
અપરિચિત કરવામાં આવ્યો છે. હજારો સ્મરણાઝ્ઞાલિયો તે પ્રસંગે મળી હતી, તેમાં
ની કોટલીક આ ગ્રંથમાં આવી છે. ઉત્તમ એન્ટીક પેપર ઉપર ઇન્ડીયન પ્રેસ અલાહવાદ
માં છપાવેલ છે.

૨-૮-૦

૧૫ વિજયધર્મસૂરિ હિજ લાઈફ એન્ડ વર્ક ।

જગત્પૂજ્ય શાસ્ત્રવિશારદ-જૈનાચાર્ય શ્રીવિજયધર્મસૂરિમહારાજનું અંગ્રેજી
વિસ્તૃત જીવન ચરિત્ર । લખનાર છે ભાવનગરના જન્મ શ્રીયુત એ. જે. સુના-
માલા વી. એ. એલ. એલ. વી. વિલાયત-કેમ્બ્રીજ યુનિવર્સિટી પ્રેસમાં છપાવેલ,
વિસ્તૃતતા તમામ મ્હોટાં મ્હોટાં પત્રોમાં તેમજ માર્ડેન રીવ્યુ, કલકત્તા રીવ્યુ, વિમરે
આ દેશનાં મસિદ્દ પત્રોમાં આગ્રંથની મુક્ત કંઠે પ્રશંસા લખાઈ છે આ ગ્રંથમાં સ્વર્ગીય
સમ્રાટશ્રીનું ગ્રણગતું સુંદર ચિત્ર પણ આપવામાં આવેલ છે, કે જે વિલાયતમાં
છપાવેલ છે ।

૪-૮-૦

આરિયાવ અમારી ગ્રંથમાલાનાં વીજાં પુસ્તકો, જૈનધર્મ પ્રસારક સમા-ભાવ-
નગર, શ્રીઆત્માનંદ સમા ભાવનગર, સરસ્વતી ગ્રંથમાલા આગરા આદિ સંસ્થાઓનાં
પ્રકાશકો મળ્યો ।

લલો—

શ્રીયશોવિજય ગ્રંથમાલા,

હેરીસરોડ, ભાવનગર ।

અથવા

શ્રીવિજયધર્મલક્ષ્મી-જ્ઞાનમંદિર,

બેલવંસજ, આગરા ।

પુસ્તકોની પહોંચ.

૧ શ્રી નૈમિનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

આ શ્રી ગુણવિજય ગણિજી વિરચિત સંસ્કૃત ગ્રંથબંધ ચરિત્રનું ભાષાંતર શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર તરફથી ગોરા હડીસંગ ઝવેરચંદ ભાવનગર નિવાસીની આર્થિક સહાયથી બહાર પાડવામાં આવ્યું છે. ભાષાંતર સાફ થયેલું છે. ખાસ વાંચવા લાયક છે. પ્રદ્વચ્ચ ધર્મને પુષ્ટિ કરનાર છે. વસુદેવના ચરિત્રે ઘણો ભાગ રોકેલો છે. તેમાં અતર્ગત નળદમયંતીનું ચરિત્ર પણ આવેલ છે. (કિંમત રૂા. ૨) રાખેલ છે, સુદર ગ્રંથાઈ હીંગથી બંધાવેલ છે, ખરીદ કરવા યોગ્ય છે,

૨ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાષાંતર. ભાગ ૧ લો.

(પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર. કિંમત રૂા. ૨-૦-૦)

શ્રી લક્ષ્મણગણિ વિરચિત આ ચરિત્ર પ્રાકૃત ગાંધાબદ્ધ છે, તેનું ભાષાંતર પંચાસાડ શ્રી અજિતસાગરજી ગણિએ કરેલું છે. તે શ્રી વેરાવળ પાસે આદી નિવાસી શ્રાવિકા મંદકોરે આપેલી આર્થિક સહાયથી છપાવેલ છે, બુકના પ્રભાણમાં કિંમત જોાછી છે. આ પહેલા વિભાગમાં શ્રી સુપાર્શ્વનાથજીની ધર્મ-દેશના આવે છે, તેમાં બીજા વ્રતના અતિચાર સુધી હકીકત આવેલી છે. બીજો ભાગ હવું આવડેજ થવા સંભવ છે, આ બુકમાં સોળપેજ ૫૦૦ પૃષ્ઠ ઉપરાંત છે. અંદર આવેલી હકીકત ખાસ વાંચના લાયક છે, જિનેશ્વરની દેશનામાં તે હદ વાળી છે, આવી બુકો ગુજરાતી ભાષાના વાંચકોને ખાસ ઉપકારક છે.

૩ જૈન દર્શન.

(પૂરું દર્શન સમુચ્ચય સંપીકમાંથી જૈન દર્શન માટે લખાયેલા સૂત્ર શ્લોકો તથા તેની ટીકાના ગુજરાતી અનુવાદ.)

(અનુવાદક-પંડિત બહેચરદાસ જીવરાજ. પ્રકાશક-મનસુખલાલ રવજીભાઈ મહેતા, રાજકોટપરા. કિ. રૂા. ૨-૦-૦)

આ બુકની અંદર શ્રી હરિભદ્રસૂત્ર મહારાજના રચેલા પ્રસ્તુત જગદિ અંદર જૈનદર્શનને અંગે આપેલા ૧૪ શ્લોકનું તે તેની ટીકા શ્રી ગુણરાત્નસૂત્રજીએ કરેલી છે, તેનું તેટલા વિભાગનું ભાષાંતર આપેલું છે. પ્રારંભમાં પ્રસ્તાવના તરીકે ગણી શકાય તેવી અનેક હકીકતો પૃષ્ઠ ૧૨૧ માં આપેલી છે, તેની અંદર અનુવાદકે ઘણો પ્રયાસ કરેલો છે, અને ઘણી બાબતો સ્પષ્ટ પેલી છે. જીએ દર્શનનો સમન્વય કરવામાં તેમજ હરિભદ્ર સૂત્રજીના સમન્વય નિર્ણયમાં સારી વિદ્વતા જણાવી છે. આગળ ધંધના ભાષાંતરમાં પણ દેવ, મંથરન, સર્વજ્ઞવાદ, ક્વલાહારવાદ, નવતત્ત્વ [જીવવાદ, અજીવવાદ, પુણ્ય પાપ આશ્રવવાદ, સંવર અને બંધ, નિર્જરા અને મોક્ષ,] સ્વીચિત્તવાદ, જન્મભાણુવાદ, વિગેરે મથાળા નીચે ધંધકારની ઉક્તિને બહુ સારીરીતે સ્પષ્ટ કરેલ છે, દ્રવ્યાલોચનનું જ્ઞાન મેળવવાના જ્ઞાનુબોધો ખાસ વાંચવા લાયક છે.

૧) ઉપરોક્ત મહાદેવ ભાષાંતર આજ ૧ જો. સપ્તેમ્બર ૪-૦૫નારવાન ફક્ત
અગાળી બીજી આવૃત્તિ બહાર પડેલ છે. કિંમત રૂ. ૨) ચળેલ છે.

શ્રી બિજયચંદ કેવળી ચરિત્ર ભાષાંતર.

[બિજયપ્રકાશી પૂજા ઉપર ૮ કથા યુક્ત]

આ છુટની પણ બીજી આવૃત્તિ બહાર પડેલ છે. કિંમત રૂ. ૦-૮-૦

નીચેજણાવેલી બુકો પણ અમારે ત્યાં મળશે.

ભાવનગર-જેન સરતી વાંચનમાળાની.

૧ શ્રી મહાવીર પરમાત્માના દશ શ્રાવકો	૧-૪-૦
૨ શ્રી કુમારપાળ મહારાજના અને હેમચંદ્રાચાર્ય	૧-૪-૦
૩ સુક્તિમાર્ગ દર્શક—લક્ષ્મિમાળા	૦-૮-૦
૪ ચંદનમાળા મહાસતીનું ચરિત્ર	૦-૩-૦

૫ શ્રી અભયકુમાર મંત્રીશ્વરનું ચરિત્ર. વિભાગ ૨ જે

લેખક ને પ્રકાશક શ્રી. મોતીચંદ ગોધવલ—ભાવનગર કિંમત રૂ. ૩)

શાસી નર્મદાશંકર દામોદરે તૈયાર કરી છપાવેલ

૬ અસ્તુત સ્વયંશિક્ષક કિંમત રૂ. ૧-૪-૦

આ છુટો બુકો દશ અથવા વધારે મંગાવશે તેમને ચોખ્ખા કમીશન આપવામાં આવશે. ત્રત્રી

વાર્તાના સિયા માટે નાના નાના ચરિત્રો

૧ અન્ન વિનય કથા.	૦-૩-૦	૨ કળાવતી વિગેરેની કથા.	૦-૩-૦
૩ કુલકવળ ચરિત્ર.	૦-૪-૦	૪ સરસ્વતી વિગેરેની કથા.	૦-૪-૦
૫ હાલુકા વિગેરેની કથા.	૦-૩-૦	૬ યશોધર ચરિત્ર	૦-૬-૦
૭ ભાવનગર ઉપર ૧૨ કથા.	૦-૪-૦	૮ છ મોટી કથા.	૦-૩-૦
૮ તાર કાઢવાની કથા.	૦-૩-૦	૯ અપક પ્રેમી ચરિત્ર.	૦-૩-૦
૧૦ મોહ્ય ચરિત્ર.	૦-૩-૦	૧૧ વત્સરાજ ચરિત્ર.	૦-૩-૦
૧૧ મોહ્ય ચરિત્ર	૦-૩-૦	૧૨ સ્વપૂજક ચરિત્ર	૦-૩-૦
૧૨ મુરખુદરી ચરિત્ર.	૦-૩-૦	૧૩ ભુલનલાલ કેવળી ચરિત્ર.	૦-૬-૦

૧૬ અનિમેષ એક સાથે લેનારના રૂ. ૩) લેવામાં આવશે.

શ્રી ઉમરાળા પાંજરાપાળ લોટરી. હેડ એક્ઝીસિટ—ભાવનગર.

સ્વાર્થ સાથે પરસ્પર્થ સાથે.

જેન ભાવનગરની નામદાર કાઉન્સિલ એક એક્ઝીક્યુટીવ કમિટીના નામ પરવાનગીથી.

પોલુ એક્ઝિ. તા. ૧૩-૪-૨૪ સમનવત્રીના રોજ નીકળશે. ટીકીટ ૧૨૫૫૦. એક ટીકીટની કિંમત રૂ. ૧). ઇનામોની સંખ્યા ૭૧૬ છે. મોટું ઇનામ રૂ. ૧૫૦૦) તું છે.

લાભ્ય અજમાવવાની સુદર તકનો લાભ લેયો.